

سوسیالیزم پنځوس پوښتنې او ځوابونه

The Struggle, 06 November 2012

Print

Pashto

50 questions and answers about Socialism in Pashto.

پوښتنه - کمیونزم څه ته وایي؟

پوښتنه - پرولتاریه یا کارگره طبقه څه ته وایي؟

پوښتنه - آیا کارگر یا پرولتاریه له ازل څخه موجوده وه؟

پوښتنه - پرولتاریه څنګه راپیدا شوه؟

پوښتنه - هغه کوم عوامل دي چې له امله یې غریبه طبقه (پرولتاریه) خپل زیار د پانګوالي طبقې د ودې په خاطر پلوري یا مجبوره شوي چې خړخ یې کړي؟

پوښتنه - له صنعتي انقلاب وړاندې کارګرې طبقې څه حالت درلوده؟

پوښتنه - پرولتاریه د غلام په پرتله څه توپیر لري؟

پوښتنه - دپرولتاریه او بزګر ترمنځ څه توپیر دی؟

پوښتنه - هغه کوم لاملونه دي چې پرولتاریه له دستکارڅخه بیلوي؟

پوښتنه - پرولتاریه پر کومو اساساتو له کورني دستکار او یا د کورني صنعتي کارګر څخه توپیر لري؟

پوښتنه - هغه کوم لاملونه دي چې د صنعتي انقلاب وړاندې پرولتاریه او پانګوالی د خپل ترمنځ توپیر لري؟

پوښتنه - دصنعتي انقلاب نور کوم اثرات راڅرګند شول؟

پوښتنه - ددې هره ورځ تجارتي بحرانونو ددروچ او زوال څخه څه تر لاسه کیږي؟

پوښتنه - دغه نظام به څه ډول وي؟

پوښتنه - آیا ددې څخه وړاندې هم د شخصي شتمنیو خاتمه ممکنه وه؟

پوښتنه - آیا په سلېپز ډول د شخصي شتمنیو له منځه تلل ممکن دي؟

پوښتنه - دانقلاب طریقه او لاره به څه وي؟

پوښتنه - آیا داممکنه ده چې انقلاب په یوهیواد کې راشي او بیا به بریا ترلاسه کړي؟

پوښتنه - آیا د شخصي شتمنیو په له منځه وړلو سره کبې ترلاسه کیدلای شي او کنه؟

پوښتنه - دکمیونزم په کورنۍ نظام باندې څه تاثیرات پریوځي؟

پوښتنه - د ملتونو، قومونو او ولسونو په اړه به د کمیونزم څه چلند وي؟

پوښتنه - مارکسیزم څه ته وایي؟

پوښتنه - مارکسیزم، لینینزم او تراتیسکېزم څه ته وایي؟

پوښتنه - آیا په یوه وخت کې د ولسواکۍ او سوسیالیزم یوځای شتون ممکن دی او کته؟

پوښتنه - په سوسیالیزم کې به تولید څرنګه ټولنیز کيږي او د دولت وېش به څه ډول وي؟

پوښتنه - پردیوالی څه ته وایي؟

پوښتنه - دیوې زمانې غالب فکرونه څه ته وایي؟

پوښتنه - په تاریخ کې د فرد رول څنګه ارزیايي کیدای شي؟

پوښتنه - د ټولنې مادي بنسټونه څه دي؟

پوښتنه - د ټولنیزې تکامل قوانین څه دي؟

پوښتنه - دپانګونې د تکامل تاریخي رجحان څه دی؟

پوښتنه - ګلوبلویزیشن څه ته وایي؟

پوښتنه - په لوږه او غیرمساویانه وېش کې د ورځ په تېریدو ولې زیاتوالی رامنځته کيږي؟

پوښتنه - ملټي نیشنل کمپني ولې دومره ځواکمنې دي؟

پوښتنه - آیا دا ممکنه ده چې پرته د پانګوال نظام خلاف جنګیدلو د نړیوال مالي فنډ او نړیوال بانک خلاف وجنګیږو؟

پوښتنه - په سټایل، پراګ، لندن، پیرس، سیین، یونان او وینس کې د لاریونونو عوامل څه وو؟

پوښتنه - آیا دیوې جلا ټولنې جوړښت ممکن دی؟

پوښتنه - دخلکو د دغو خبرو څخه څه مانا اخیستی شوو، چې وایي هغه سوسیالیست دي؟

پوښتنه - آیا داممکنه ده چې دپانګوال نظام پر ضد جنګ پرته دیوې ادارې یا شخص خلاف جنګ کیدلای شي؟

پوښتنه - انقلاب څه ته وایي؟

پوښتنه - انقلابي ګوند څه ته وایي؟

پوښتنه - د انقلابي ګوند اړتیا ولې پېښیږي؟

پوښتنه - کمونیست مینې فیستو (مرام نامه) د سیاسي مبارزې کولو لپاره کوم بنسټیزه مارکسستي اصول وړاندې کړي وو؟

پوښتنه - د سوسیالیزم د حتمي کیدولو په اړه د مارکس څه نظر وه؟

پوښتنه - د تاریخ مادي تصور څه دی؟ (د لینن وضاحت)

پوښتنه - د مارکسیزم د جدلیاتي فلسفې تشریح؟

پوښتنه - طبقاتي مبارزه څه ته وایي؟

پوښتنه - د مطالعې په اړه د تراتسکی څه نظر وه؟ (۲۹میی ۱۹۲۳)

پوښتنه - پرله پسې دوام داره انقلاب څه ته وایي؟

پوښتنه - ایا د سوویت یونین (شوروی اتحاد) له ړنگیدو څخه د سوسیالیزم ناکامي څرگندیږي؟

پوښتنه - کمیونزم څه ته وایي؟

ځواب-

هغه نظریه چې د مارکسیزم پر بنسټ ولاړه وي دکارگرې طبقې دغیر استحصالې او غیر طبقاتي ټولني لپاره زیار وباسي کمیونزم دي. په دغه کې شخصي پانگه چې دبل وگړي د استحصال پر خاطر کارولای کېږي شتون نه لري. تولید او انساني زیار دکارگرې طبقې شریکه پانگه وي، په دغه غونډال کې دهرچا څخه دهغه د استعداد مطابق کار اخیستلی کېږي او ورکولای کېږي. ترڅو د ذهني او طبیعي (jismani) زیار ترمنځ توپیر له منځه لاړشي. دټولني هر وگړي ته خوراک، ږوپی، څښاک، کالي، کور، پوهه او د روغتیا اسانتیاوې پرته له کوم تعصبه رسول کېږي. په دغه نظام کې له بي کاري، لوږې، مریضتیا، جهل او نوري نیمگړتیاوو، چې په پانگوال نظام کې شتون لري خلک ترې په امن کې وي. خپلواکه، پرمختللي او ریښتني ټولنه په ریښتیا هم په دغه نظام کې وجود لري.

پوښتنه - پرولتاریه یا کارگره طبقه څه ته وایي؟

ځواب-

پرولتاریه یا کارگره طبقه هغه طبقه ده چې دا د تولید په (manbo) واک لرولو څخه محرومه او د خپلې بقا لپاره او دژوند دارتیاوو دپوره کولو لپاره خپل زیار په بازار کې پلوري. په پانگوال نظام کې هرڅه پخپله تولیدوي خو واک او گټه نلري. دکارگرې طبقې ښادي او غم، ژوند او مرگ او ان تردې چې د نوموړي بقاء انحصار او طلب یې دښه او بد کاروبار ددغه پانگوال ترمنځ اقتصادي ټیټه جگه یا سیالی سره تړلې شوې ده. دنولسمې پیړۍ په اصطلاح کارگره طبقه هغه طبقه ده چې په لویو او کوچنیو منډیو یا بازارونو کې د خپل ژوند ساتلو لپاره زیار دپانگوال په لاس پلوري.

پوښتنه - ایا کارگر یا پرولتاریه له ازل څخه موجوده وه؟

ځواب-

نه داسې نده غریب او کارگر تل زیار اېستونکي پاتې شوي دي. او زیار اېستونکي تل غریب پاتې شوي دي. دتولیدي عواملو تر څنګ په تولیداتو او آلاتو باندې د یو څه خلکو د واک له امله غریبه او کارگره طبقه په وجود کې راغلې ده. پرولتاریه په صنعتي بهیر کې را پیدا شوې ده، خو د دي عیني اوضاع داسې نه وه، ځکه چې آزاد بازار او بیا په دغه کې دپانگوالو د سیالی استحکام تل موجود نه وه.

پوښتنه -پرولتاریه څنګه راپیدا شوه؟

ځواب-

پرولتاریه د ۱۸ پیړي په نیمايي کې رامنځته شوه، کله چې په انگلستان اودنړۍ په نورو هیوادونو کې صنعتي انقلاب رامنځته شو. دبچار انجن جوړونې، سنینګ ماشین (پاور لوم) اونور داسې تخنیکي ماشینونه ددي باعث شول چې انقلاب رامنځته کړي. دغه ماشینونه پیر قیمتي وه چې فقط لویو پانگوالواخیستلای او جوړولای شول. ددغو ماشینونو دزړو پیداواري او تولیداتي توکو ځای ونیو. هډي او دژړندو په پرتله سیلنګ ماشین او پاور لوم پیر تولید او ژر کار کاوه همدا علت وه چې پخوانی نظام له منځه ولاړ او ځای یې دغو ماشینونو ونیوه.

ددغه ماشینونو په کار کولو سره تولید او پرمختګ دواړه پېر شول او کارگره طبقه په وسایلو باندې غالبه شوه. بل لوري ته د کارگرې طبقې ژوند او نور عادي وسایل له منځه ولاړل. ددې نه وروسته پانگوالو ټول صنعتي او تولیدي وسایل په لاس کې واخیستل. کارگره طبقه دهر ډول تولیدي وسایلو څخه محرومه شوه. لکه د کالیو دلاس ماشین له منځه ولاړ او پر ځای یې د کالیو جوړولو فابریکه (ټیکسټایل انډسټري) راغله اوپدې ډول صنعتي نظام پیل شو. دکالیو جوړولو د فابریکې په رامنځته کولو سره صنعتي نظام د ژوند په نورو برخو کې هم ښکاره بدلون رامنځته کړ، چې وروسته بیا د صنعتي نظام یوه برخه وگرځیده. په دغه کې د کتابونو مطبوعاتي چاپ، پوستډې او داوسیونو فابریکې شاملې دي او همدرنګه د زیار ټولنیز وېش رامنځته شو. لومړی هغه کارگر چې یو بسته جنس یا شی به یې جوړول اوس د هغې شي به یې یوه برخه جوړوله او د کار گر انفرادي زیار باسل پیر ساده وه او تش میکانیکي حرکاتونو پورې پاتې شول. دغه ماشین پیر په اعلی توګه کار ترسره کاوه. د زیار په تجزیه کیدلو سره دشیانو جوړول او رسول دپیره چټکې سره پرمختګ وکړ. چې دکم (قیمت) مقفط له وجې پیر ارزانه

تمامیدل او د لگښت له امله یې بیه، ټیټه شوه. دغه شیانو دهغه شیانو ځای ونیوه چې کارگرې طبقې به په ځانگړي توگه په لاس سره جوړول. داسې تولیدي شیانو کې د مسلکي او تخنیکي پوهې ښوونه به په ډیر اسانۍ سره تکراریدلای شوه. همدا علت وه چې په تولید کې زیاتوالی راغی او تر څنګ یې کفایت هم لوړ شو.

نوموړې نظام د صنعتي نظام په تسلط کې راغی او دسیلنګ او ویونګ ماشینونو کارونه د هاب د ماشینونو لاندې راغلل. بل لورې ته دغه ټولې نوې فابریکې د لویو پانګوالو لاسونو ته ولویدې، له دې سره د کارګرو خپلواکې هم د دوي ولکې ته ولویده. هغه کارګر چې د هغوي څخه به کار اخیستل کېده ټول ماشینی شول او کوچني کوچني پانګوال په سترو او لویو پانګوالو باندې بدل شول. دوي لوی لوی فابریکې او صنعتونه جوړ کړل او کبې ته یې مخه وکړه. چې بیا په نوي نظام کې د کارګري طبقې زیار له سره تجزیه شو.

ددي عمل په ترڅ کې په ټولو پرمختللي هیوادونو کې کارګرې طبقې دخپل زیار خرڅولو په موخه بازارونو ته مخه وکړه، اولاسي توکو صنعت وده وکړه او نوی بازاری او صنعتي شکل یې خپل کړ. په پایله کې کوچني پانګوال، کارګر او منځنۍ طبقه تر پښو لاندې شوه. د زیار ایستونکو پخواني شکل بدلون ومونده او په پایله کې یې ټولنه په دوه لویو طبقو وه وېشل شوه. دوه لویې او ستري طبقې منځته راغلي چې په تدریجي ډول دغو سترو طبقو له ځان سره نوي طبقې وټوکولې یا وژپړولې.

۱- پانګواله طبقه: دغه طبقه د پرمختللو هیوادونو په تولیدي ځواکونو غالبه شوه ځکه دوي د اومو موادو او ماشینونو څښتنان شول، ځکه چې دغه وسایل د تولید لپاره اړین کپل کیدل دغه طبقه د پانګوالې طبقې په نوم مشهوره شوه.

۲- پرولتاریه (زیارایستونکې یا کارګره طبقه): دغه طبقه هیڅ نلري پرته له هنره، دوي خپل زیار او هنر دنورو طبقو لپاره پلوري او پېرې تر څو وکولای شي خپل ژوند پرمخ بوځي، دغه طبقه پرولتاریه ونومیدله.

پوښتنه - هغه کوم عوامل دي چې له امله یې غریبه طبقه (پرولتاریه) خپل زیار د پانګوالې طبقې د ودې په خاطر پلوري یا مجبوره شوي چې خرڅ یې کړي؟

ځواب-

په پانګوال نظام کې د کوشښ یا زیار حیثیت د جنس مانا ورکوي. دغه زیار یا جنس هغه وخت ډیر ارزښتناک یا ښه جنس کپل کیږي چې وکولای شي نور تولیدي توکي رامنځته کړي. په ډیره لوړه کچه په صنعتي یا آزادانه سیالۍ کې بشرې زیار یا جنس د یو شي تر سیوري لاندې وي. د هر جنس د بېي ټاکنه په تولید باندې دراتلونکي فقط او د ژوند تیروولو په اساسي شیانو باندې مشتمل وي ځکه چې پانګوال نه غواړي کارګره طبقه بیکاره پاتې شي او یا لمنځه ولاړه شي او په بدل کې دومره ورکولای کیږي چې یوازې پرې ژوند وکړي. پدې نظام کې د کارګرې طبقه ژوندي ساتل ددي لپاره اړین بلل کیږي، چې پانګوال غواړي له کاره یې گټه پورته کړي. همداسې کاروبار یا بازار کله ښه وي او کله هم بد وي، نو پانګوال هم کارګرته کله کم معاش ورکوي او کله زیات او په همدې توګه کارګر هم نه زیات څه اخلي او نه کم. څرنګه چې دیوې فابریکې څښتن دخپل تولید په پرتله نه کم اخلي او نه زیات، بیخي همداسې زیارکښ هم د خپل معاش څخه نه زیات اخلي او نه کم.

لوي صنعتونه چې څومره ډیر توکي تولیدولای شي هغومره به د معاش د راکړې ورکړې قانون جدي کیږي. پانګوال سره خو لوي وسایل او ډیر تولید شتون لري خو د کارګري طبقې سره دخپل ځان او کورنۍ لپاره، پرته له خپل هنر نه چې پلوري یې، بل هیڅ نلري.

پوښتنه - له صنعتي انقلاب وړاندې کارګرې طبقې څه حالت درلوده؟

ځواب- دټولنیزې ودې تر څنګ به کارګرې طبقې هم بدلون موند او دوي به له خپلو مالکانو او حکمرانې طبقې سره ډول ډول اړیکې درلودې. په لرغوني زمانه کې به کارګره طبقه د خپلو څښتنانو غلامان وو. لکه څرنګه چې اوس هم له پوهې علم څخه وروسته پاتې هیوادونو کې دا حالت روان او شتون لري. په منځني دور کې د کارګرې طبقې حالت د بزګرانو په شکل وو. چې د څښتنانو، اشرافیه او ځمکوالو په تسلط کې به یې ژوند کاوه چې دا حالت نن هم په درېیمه نړۍ کې تر سترګو کیږي.

دصنعتي انقلاب تر بشپړیدو پورې دوي کرایي مزدوران وو چې په کلي بانډو کې به یې له منځني پانګوالې طبقې سره کار کاوه. وروسته بیا ټیکنالوژۍ وده وکړه او کارګره طبقه د صنعت له لارې معصره او کارګره طبقه د لویو پانګوالو په لاسونو کې ښکیل شوه چې دې کارګرې طبقې د صنعتي نړۍ پرولتاریه حالت خپل کړ.

پوښتنه - پرولتاریه د غلام په پرتله څه توپیر لري؟

ځواب-

غلام یو ځلې خپل ځان پلوري خو پرولتاریه خپل ځان د ورځو یا ساعتونو په حساب خرڅوي. غلام دخپل آقا شتمني وي چې له پیل نه ورسره ژوند تیروي، که هر څومره یې ژوند خراب هم تیرېږي، بیا یې هم ژوندي پاتې کیدل اړین وي ځکه چې په دې کې یې د آقا گټه ده. پرولتاریه نه

دخپل ژوند تحفظ او نه هم د ژوندي پاتې کیدلو باور لري. دکار په شمول دخوراک، څښاک، زده کړې او روغتیايي اسانتیاوې نلري. پانگوال چې هر کله وغواړي شپږلای یې شي او بس.

نو بیا نوموړي د لوږي ملگري پاتې شي. د ژوندي پاتې کیدلو باور فقط په احتمالي توگه کارگري طبقې ته ورکول کېږي. غلام د سیالی څخه دباندې وي خو پرولتاریه هر وخت د سیالی او لوبي په میدان کې د ذلت ښکار وي. د غلام حیثیت په ټولنه کې د منلي غړي په توگه وي او د پرولتاریه په نسبت غلام د ژوند ډاډ لري.

ځکه چې د ژوند اړتیاوې یې د آقا په لاس کې وي. خو پرولتاریه د ټولنې د یو اړین غړي تر څنګ د ژوند کولو د اړینو اسانتیاوو څخه یې برخې وي. غلام کولای شي چې خپل ځان آزاد کړي په هغه صورت کې چې خپلې شخصي شتمني په لرلو سره یې غلامي له منځه ولاړه شي. خو داسې غلام بیا په پرولتاریه باندې بدل شي. پرولتاریه په هغه صورت کې خپل ځان ازادولای شي چې کله په ټولنیز ډول پاڅون وکړي او په بشپړه توگه د پانگوالو تولیدي شتمني او واک له منځه یوسي.

پوښتنه - د پرولتاریه او بزگر ترمنځ څه توپیر دی؟

ځواب-

د ځمکنیوني په نظام کې کارکوونکي ته بزگر ویل کېږي، چې د ځمکې یوه ټوټه د تولیدي موخو لپاره په کار اچوي او په بدل کې یې د تولیداتو یوه برخه د ځمکې څښتن او واکمن ته ورکوي. په کومو وسایلو چې پرولتاریه کار کوي د هغې خاوند خو نه وي خو یوازې په بدل کې یې معاش اخلي. بزگر خپل مالک ته یو څه ورکوي، خو پرولتاریه یې د خپل زیار په بدل کې له څښتن څخه اخلي. بزگر په خپل ژوندي پاتې کیدلو ډاډمن وي خو د پرولتاریه بقاء یې باوره ده. له کارگر سره بدیل هیڅ شی نه وي، خو بزگر یې لري. بزگر د سیالی څخه دباندې وي. خو کارگر ورځ تر بلې د سیالی برخه گرځي.

یو بزگر په هغه وخت کې ځان ازادولای شي چې کله هغه له نوموړي ښار یا کلي څخه وه تښتي او په صنعتي نظام کې ځان پرځای کړي او د هنرمند یا کارگر په توگه ځان مطرح کړي. خو دا هم کولای شي چې خپل څښتن یا مالک ته نقدې پیسې یا تولید ورکړي او خپل ځان پري آزاد کړي. په بل صورت کې بزگر کولای شي خپل خاوند ووېي او واک تر لاسه کړي او یو څه لږه اندازه د سیالی برخه وگرځي. خو پرولتاریه داسې نشي کولای نوموړي باید د خپل خلاصون لپاره د سیالی لوبه، شخصي شتمني او طبقاتي وېش له منځه یوسي.

پوښتنه - هغه کوم لاملونه دي چې پرولتاریه له دستکار څخه بیلوي؟

ځواب-

هنرمند یا دستکار چې تر ۱۸ م پېړۍ پورې یې د ځمکې پر سر وجود درلود نن هم د نړۍ په مختلفو برخو کې شته دي. دستکار (لاسې کارگر) په جزوي او یا عارضي توگه یو پرولتاریه وي خو موخه یې پیسې گټل وي، چې وروسته بیا د پرولتاریه داستحصال وړ گرځي او خپله پانگونه کې زیاتوالی راوړي. پداسې کارونو کې مونږ اکثر نوموړي بریالي لیدلي دي.

تر کومه چې کورنۍ صنعت یا انفرادي تولید حضور لري نشي کولای چې د سیالی کولو لوبه یا معصر صنعت ځای ونیسي. نو پداسې چاپیریال کې دستکار وجود لري. خو څرنګه چې د دستکارۍ پر ځای صنعتي نظام رامنځته شو، نو هلته رقابت رامنځته شو، چې دستکارانو د منځنۍ طبقې او یا د پانگوال شکل خپل کړ. او یابل طرف ته یې درقابت په ډګر کې ځان ورکړ او ځان د پرولتاریه سره یوځای کړ. اوس هغه کولای شي چې په منظمه توگه ځان د پرولتاریه برخه وګڼي او د پانگوال نظام د ظلم پر وړاندې مبارزه وکړي او ځان ترې وژغوري. چې دغه په وروستي پړاو کې په شعوري توگه د روان کمونیستي خوځښت یا کارگر خوځښت سره په یو ځای کیدو امکان لري.

پوښتنه - پرولتاریه پر کومو اساساتو له کورني دستکار او یا د کورني صنعتي کارگر څخه توپیر لري؟

ځواب-

د ۱۶ میلادي پېړۍ څخه تر ۱۸ میلادي پېړۍ پورې کورنۍ دستکار د تولیداتي آلاتو څښتن شوی دی. دې د ژرندې، کرنې او نورو تولیدي آلاتو او دزمکې څښتن وو. د اضافي وخت په درلودلو سره یې کرنه کوله، خو ددې په پرتله پرولتاریه د هڅې او زیار پرته بل هیڅ نه وي. کورنۍ دستکار تل له خپل ځان یا سردار سره تړلي وي. هغه د خپل سردار یا مالک سره تولیدي خپلوي لري. خو ددې برعکس پرولتاریه په لویو صنعتي ښارونو کې ژوند کوي نوموړی د خپل سردار یا مالک سره د نقدو پیسو په صورت کې کار کوي. کورنۍ دستکار په پراخ صنعتي بازار کې خپل ځان ورکړ او د پرولتاریه ملګری کړ.

پوښتنه - هغه کوم لاملونه دي چې له صنعتي انقلاب وروسته یې ټولنه د پرولتاریه او پانگوالې طبقو په خیر په دوه برخو وه وېشله؟

ځواب-

په سر کې چې کله ماشينونه په صنعت کې د توليدي ځواکونو ځای ونيو نو دجنس قيمت رابښته شو او همدا علت وو چې هغه خلک چې دلاس په واسطه به يې کار کولو ورک او تري تم شول. په همدې ډول هغه هيوادونه چې د بربريت ښکار او دتاريخي تکامل سره نابلد وو، ددې انحصار پر عادي جوړونې (منيفکچرنګ) باندې وو. دوي دخپل يوازيتوب څخه وباسل شول او دوي هغه انگريزي موادو ته په خپلو بازارونو کې ځای ورکړ چې قيمت يې ټيټ وو. ځکه دوي خپل هغه بازار چې لاسي توکي به پکې خرڅيدل پخپله له منځه يوړ. پداسي هيوادونو کې چې په زرگونو کلونو کې په دوی کې د پرمختګ څرک نه ښکارا کيدل، ديو انقلاب او بدلون سره مخامخ شول. په بریتانیا کې يو عادي ماشين د ميلونونو وګړو پر لاسي کاروبار خپته واچوله او د دوي بازارونه يې له منځه يوړل.

دصنعت په ودې سره دنړۍ ټول وګړي ديوبل سره په اړيکه کې شول او پرلپسې کوچني او لوی بازارونه په نړيوالو بازارونو باندې بدل شول. دصنعتي انقلاب له برکته په نړيوال فرهنگ کې لوي پرمختګ راغی او دبافرهنگه او پرمختللو هيوادونو څخه ډير څه د وروسته پاتې هيوادونو په برخه شول. ددي څخه داسي بريښي چې په پرمخ تللي هيوادونو کې لږ بدلون هم په وروسته پاتې هيوادونو باندې خپل اغيز ښينيدي.

همدا لامل دی که نن د بریتانیا يا فرانسې کارګره طبقه پاڅون وکړي نو اغيزي به يې ددويمې او درېيمې نړۍ په وګړو کې هم وليدل شي. ډير ژر به پدې هيوادونو کې هم پاڅونونه وشي چې په پايله کې به يې کارګره طبقه بيرته خپلې موخې او آزادۍ ته ورسېږي. په دويم پړاو کې چې د منيفکچرنګ پر ځای صنعتي نظام راغی نو صنعتي انقلاب بورژوازي طبقې ته زيږون ورکړ، چې دولت يانې خپله شتمني او قوت يې ډير زيات کړ.

تردي چې دغه طبقه يې دهيوادونو پر لوړو طبقواو مقاماتو وګمارله. په پايله کې ويلي شو چې کله پانګوالي طبقې سياسي قدرت ترلاسه کړ نو اشرافيه، ځمکواله طبقه يې د شتمنيو څخه بې برخې او ټولې ادارې، شتمني او قوت يې ورته د خاورو سره خاورې کړ. د دوي څخه يې ځمکې او نور امتيازات ترلاسه کړه. دکورنۍ دستکاري صنعت يې له منځه يوړ. ددي پرځای يې په لوړه کچه صنعتي وده رامنځته کړه او دسيالۍ ډبره يې کښوده.

دا داسي نظام وو چې د ټولنې هر وګړي کوبښ کاهو چې ځان پکې په ځای کړي. ددي نظام په اوږدو کې چې به کوم خنډونه رامنځته کيدل هغه به له منځه وړل کيدل. بالاخره چې په خلاص ډول اعلان وشو چې دټولني ټولو وګړو ته بايد په يوه سترګه ونه کتل شي، ځکه چې ددوي ترمنځ پانګونه يوډول نده. پدي ډول د پانګواله طبقه دټولني لوړه او شتمنه طبقه ثابته شوه. په پانګوال نظام کې دصنعت وده او رقابت اړين وو. دغه لومړنۍ کيفيتي حالت وو چې خپله صنعتي کړنه رامنځته شوه. بورژوازي طبقې د خانانو او سردارانو دقوت د ختمولو ترڅنګ دهغوي څخه سياسي قوت يانې علم هم واخيست او په ټولنه کې د لا مطرح کيدلو سره سره په سياست کې هم لومړي مقام ترلاسه کړ.

صنعت او آزادانه رقابت ته يې قانوني حيثيت ورکړ او ان تر دې چې دځينو هيوادونو اساسي قوانينو هم دغه ټکی پرځای وباله او وپيټيله چې صنعتي وده رښتيا هم اړينه ده. په سياسي چارو کې يې د ټولټاکنو طريقه هم ور وپېژندله، چې دپانګوالي طبقې لخوا د برابرۍ او مساوات يوه فارموله کښل کيده. په اروپا کې سياست قانوني حيثيت خپل کړ او د ټولټاکنو نظام پيل شو. هر هغه چا به د رايې ورکولو حق درلود چې سرمايه به يې درلودله، داپدې مانا چې يوازي پانګوال به درايې ورکولو او رايې اخستلو وړ کښل او بس.

نوموړو به پانګوال مشران ټاکل او دکمرک په ورکولو، قانون جوړولو او ددولت په نورو چارو، يواځي همدوي مامور کښل کيدل. درېيم دا چې صنعتي انقلابونو پرولتاربه دومره ډيره په چټکۍ سره پيدا کړه، لکه څرنګه يې چې پانګواله طبقه پيدا کړې وه. پرولتاربه ورځ په ورځ زياتيدله ځکه چې سرمايه کارۍ يواځينۍ وسيله وه چې پرولتاربه يې زياته او پراخه کړې وه. په همدې ډول پرولتاربه د وخت په تيريدلو سره زياتيدله. په پای کې پرولتاربه او پانګواله دواړه طبقې د لويو لويو ښارونو پرلوري وکوچيدې چې زياتي ګټې يې لاسته راوړې، او په همدې شکل د عامو وګړو لوی لوی جوپې ديوځای څخه بل ځای ته وکوچيدلې. (او يا) په همدې شکل ګڼ شمېر عام وګړي له يو ځای څخه بل ځای ته وکوچيدل.

په دې وخت کې په يو ځای کې د اوسيدلو لا امله پرولتاربه ته دخپل ځواک احساس وشو. دغه ميتود چې څومره ژر نمو کوي همدومره ژر دلاسي ماشينونو ځای ورکړي. په ډيره لويه پيمانه صنعتي وده تر سترګو کيږي خو دپرولتاربه معاشونه ورځ تر بلې په کميدو پيل کوي. دهري ورځي پر تيريدو سره د دوی ژوند د کرکيچ او کږليچ سره مخامخ کيږي، بي کاري په زياتيدو شي، تر دې چې نور حالت د پرولتاربه د منلو او زغم وړ نه وي. پداسي ناوړه حالاتو کې پرولتاربه ددوه عمده لاملونو له امله ځان د سرکشي پرلوري رهي کوي، يوداچې بي اطمیناني او بل داچې پرولتاربه پخپل قوت باندې باور لري چې حالات بدلولاي شي. نو آخر دوي انقلاب ته ملا وتړي چې پخپله داصنعتي انقلاب دپرولتاربه د ټولنيز پاڅون علت وګرځيده.

پوښتنه -دصنعتي انقلاب نور کوم اثرات راڅرګند شول؟

ځواب-

داوبو انجن او دداسي نورو ماشينونو په اختراع کولو سره د صنعتي انقلاب ډبره کېښودل شوه، او په ډير لږ وخت کې ډير کم لگښت په ترڅ کې ډيره وده او توليد دصنعتي نظام او آزادي سيالي يولو ته ځان ورساوه. د لويو پانگوالو ډير لوړ تعداد د صنعت جوړونې په برخه کې پښه کېښوده. دتوليداتو د چټکۍ په ترڅ کې ډير زيات شيان توليد او بازار ته وړاندي شول. خو خرڅ نه شول چې له همدې امله په دغه وخت کې يو لوي تجارتي بحران رامنځته شو. کارخانې بندې او ځيښتنان يې پر ځاي ساړه کېناستل. دپرولتاريه څخه ډوډۍ کش کړای شوه او هر لوري ته ناوړه حالات او د وگړو بي کاري تر سترگو کېده. لږ وخت پس اضافي توليد بيا په خرڅيدو پيل وکړ. کارخانو بيا په کار پيل وکړ او د مزدورانو په معاشونوکې زياتوالی راغی. اوس نو کار روزگار د پخوا په پرتله ډير په سمه توگه روان اوښه شوی وو خو لږه موده پس دغه کاروبار د زياتو شيانو په توليدولو او عرضه کولو سره بيا د پخواني بحران پر لوري ستون شو.

د ۱۹ ميلادي پيړۍ څخه تر اوسه پورې پانگوال نظام دمختلفو ناورينونو سره مخامخ شو. دهر و پنځو نه تر اوو ۷ کلونو په موده کې دغه نظام د يو بل نوي اوډول ډول ناورين (بحران) سره مخامخ شوی دی. له همدې امله دکارگرې طبقې ژوند مسلسل له ستونزو سره مخ شوی او په همدې توگه پداسې حالاتو کې ددي نظام ټول وجود دوامداره انقلابونو د خطرونو سره تړلي پاتې شوی دی.

پوښتنه - ددې هره ورځ تجارتي بحرانونو دعروج او زوال څخه څه تر لاسه کيږي؟

ځواب-

لومړی دا چې صنعتي نظام آزادانه تجارتي رقابت ته ژوند بخښلی دی او پانگوال نظام يې له همدې امله وروسته پاتې کړيدي. په عمومي ډول په لوړې کچې سره د صنعت وده او په هغې کې سيالي او د صنعتي توليد انفرادي جوړښت مجبوراً د انسانانو د وجود ښکار شي. او په پايله کې بيا بند شي. يو صنعتي بازار تر هغې پورې خپل ځان ساتلی شي چې هغه د پرلپسي اقتصادي ټکرونو او غميزو ښکار شي، او بيا هغه وزغمي. خو دغه اقتصادي غميزې نه يواځې ديوې ټولنې دبربادۍ سبب گرځي بلکې د هغې ټولنې د وگړو ژوند هم په خطر کې اچوي. په پايله کې پانگواله طبقه هم ورسره په سيند لاهوو شي. د دې غميزو څخه د مخنيوي په خاطر اړينه ده، چې د آزاد صنعت سازي څخه لاس واخيستل شي، چې داممکنه نده. خو بل لوري ته کولای شو چې داسي نظام رامنځته کړاي شي چې په هغه کې گټه تر پانگوالو پوري محدود پاتې نشي، بلکه د ټولني داجتماعي اړتياوو ته په کتلو سره منصوبه بند اقتصادي نظام جوړ او دهر وگړي دارتياوو ته په کتلوسره توليدي کار په جريان کې وساتلای شي. دويم داچې په ډيره لويه پيمانه دصنعت جوړونې او توليد وده کولای شي چې داسي نظام رامنځته کړي چېرته چې د ژوند ټولې اړتياوې په ډيره لويه پيمانه پيدا کيدلای شي، چې بيا وروسته د ټولني هر وگړي وکولای شي دخپل استعداد پر کارونې سره آزاد ژوند وکړي. دا پدي مانا چې حقيقت جوړونه او دتوليدي گنجائش تر څنګ بحرانونه او غميزې د يونوي نظام او ټولنيز جوړښت د نه شتون پر اساس رامنځته کيږي. که چېرې د پخواني نظام پرځای نوی نظام، نوی ټولنيز حرکت رامنځته شي نو توليدي شيان دټولو بشري بدحالو،غلاکانو، بحرانونو او ټولنيزو نيمگړتياوو مخنيوی کولای شي. نو اوس داخبره څرگنده شوه چې ټولې ټولنيزي نيمگړتياوي لکه: لوږه، ناپوهي، وروسته پاتې والی، ناروغتياوي، بي کاري او نور ډير څه د نيمگړي نظام لا امله دي. چې د اوسينۍ وضعې سره هيڅ سمون نه خوري. ديونوي نظام پواسطه دټولو نيمگړتياوو د له منځه وړلو لپاره دتوليدي کار په لاس کې اخيستلو ته اړتيا ده. داسې عينی اوضاع چمتو شوې ده، چې مونږ کولای شو ديونوي نظام په ور پېژندلو سره موجوده نظام ختم کړو.

پوښتنه - دغه نظام به څه ډول وي؟

ځواب-

په دغه نظام کې په صنعتونو او دتوليد په نورو برخو دانفرادي يا پانگوالو واک ختمول دي. ددغه نوي نظام په ترڅ کې ټولې فابريکي په ټولنيز تفاهم سره پرمخ بېول کيږي. چې موخه به يې د اشتراکي منصوبه بندۍ او د ټولنې دهر وگړي پرته له تعصبه گډون وي. مونږ وايو چې رقابت بايد ختم او پرځاي يې تفاهم رامنځته شي. دپانگوال نظام په ترڅ کې پانگونه يا شتمني انفرادي او د پانگوالو لاسته ولوېدې چې شخصي پانگه اچونه يې وزېږوله چې موخه يې گټه، هوس او تباهي وي. درقابت د زياتوالي له امله ټول صنعت دځينو خلکو لاسته ولوېږي. هدف يې دادي چې شخصي رقابت دصنعت دانفرادي انتظام څخه نشي جلا کېدای. نو دابه ښه وي چې شخصي شتمنۍ ختمې کړای شي او پر ځاي يې په توليدي کار کې په اشتراکي يا اجتماعي سيمو کې ټولنيز سمون رامنځته کړای شي. او ټول توليد په تفاهم سره استعمال کړای شي. يانې داچې توليد بايد په مشترکه حاکميت کې واخيستلی شي. په ساده او لنډو ټکو کې ويلي شو چې په توليد باندي بايد شخصي حاکميت له منځه ولاړ شي. دغه يواځني لاره ده چې کولای شي په ټولنه کې بدلون رامنځته کړي او هم دصنعت دپرمختگ لپاره دغه خبره اړينه گڼل کيږي. همدا خبره ده چې کمونستان تل وايې او په حقه دي، تر څو شخصي شتمني ختمه شوې نه وي، نو تر هغه انقلاب، نوي ټولنيز نظام او پرمختگ ممکن ندي.

پوښتنه- آیا ددې څخه وړاندې هم دشخصي شتمنيو خاتمه ممکنه وه؟

ځواب-

هو! په ټولنيز نظام کې دهر ډول بدلونونو ترڅنګ په ملکباتي خپلوۍ کې پاڅون، د دې خبري تابېد کوي چې نوي توليدي ځواکونو ته بايد وده ورکړل شي. چې دغه په زړو توليدي نظامونو او ملکبتي شتمنيو کې ممکن نه وي. شخصي شتمني هم په همدې ډول رامنځته شويدي، ځکه

چې شخصي شتمنيو تل وجود نه درلود. کله چې مونږ د منځنيو پيړيو څپو ته وگورو نو پر دغه وخت کې د توليد نوې طريقې د منفکچرنگ په صورت کې تر سترگو کيږي، چې په دغه وخت کې توليد دستکار يا زمکوال تابع نشو کيدلي. په همدې ډول منفکچرنگ له پخواني توليد څخه زيږون وموند او يو نوي شخصي شتمني ته يې ځای ورکړ. چې ديو شخصي شتمني په صورت کې ښکاره شول.

دمنيفکچرنگ او صنعتي پرمختگ په لومړۍ پړاو کې شخصي شتمني ملکيتي/خپلولو صورت ونيو. او د دې نظام څخه وجود اخيستونکی نظام يو ځانگړي ټولنيز نظام وو. تر دې وخت پوري داممکنه نه وه چې توليد دې دومره زيات کړاي شواي واي چې د ټولو لپاره پريمانه گڼلې شوي وي، تر څو د زيات يا کم توليد په ترڅ کې د ټولنيز پانگونه کې اضافه، او د توليداتي ځواکونو ته په وده ورکولو سره يو قوي طبقې ته اړتيا وه، خو د دغې طبقې ځاي پانگوالې طبقې ونيو. ددې په پرتله د توليدي ځواکونو پرته يو بلې طبقې هم وجود درلود. چې هغه غريبه او ځپلې طبقه وه. وروسته داسې يو حالت رامنځته شو چې دغه طبقې د توليدي خپلوۍ په تارونو باندې ونړلې شوې.

دطبقو جوړښت پر توليد باندې انحصار کوي، چې څه ډول توليد وجود لري. په منځنيو پيړيو کې د توليد انحصار پر کره ولاړ او متکي وو. او هم دغه وه چې ددې عهد په جريان کې ځمکوال او بزگر په وجود کې راغلل. ددې پيړي په وروستيو کې په ښارونو او کليو کې کلېدماستر او په ديارې يا روزم کارکوونکي کارگران تر سترگو کيږي. په ۱۹ پيړۍ کې دتوليدي ځواکونو نمو او پرمختگ په ډيره لوړه پيمانه ترسره شو. نن مونږ داسې وسايل لرو چې دغه پرمختگ او يا چټکوالی په ډير کم وخت کې چټک کولای شو. له دغه توليد څخه ډير کم يې د پانگوالې طبقې ته هم په لاس ورځي او دخلکوډير کميت په پرولتاريه باندې بدل شي. د پانگوالو پر شتمنيو کې زياتوالي راځي. خو دخلکو اقتصادي او روغتيايي حالت ډير کمزوری کيږي چې بالاخره دزغم وړ نه وي.

او درېيم داچې شخصي پانگونې او توليدي ځواکونه په ډير کم وخت کې زياتيږي چې د پانگوالۍ حدونه ماتولاي شي او ټولنيز غورځنگ رامنځته کولای شي. اوس حالت داسې ځای ته ورسیده، چې د شخصي شتمنيو ختمولو امکانات ډير کم دي، خو دا کار په هر حالت او صورت کې اړين دی.

پوښتنه: آيا په شليز ډول دشخصي شتمنيو له منځه تلل ممکن دي؟

ځواب-

که چېرې په سليزه توگه داسې بريښدلي، نو کمونستانو به دهغو خلکو چې غوښتل يې ، مخالفت به يې نه وو کړی. کمونستان پدې پوهيږي چې داډول دسيسې بې مفهومه او خطرناکې دي. دوي پدې پوهيږي چې انقلابونه شنه باغونه ندي او نه هم دهيلو په ترڅ کې انقلابونه شوي دي. او نه هم امکان لري چې په مصنوعي توگه را وارد کړل شي. بلکه خبره داده چې هر ځای کې عيني حقايق او علتونه ددې سبب شوي دي، چې انقلابونه راپوروي. داسې حالت چې انقلابونه راپاروي د هيوادونو ، شخصي هلو ځلو او طبقو څخه پورته خبره ده. نو دا خبره هم معلومه ده چې په ټولو فرهنگي ټولنو کې پرولتاريه په زوره د کار لاندې ساتل کيږي. همدا خبره ده چې دکمونستانو مخالفين پخپله انقلاب ته لاره هواروي. که پرولتاريه په زوره انقلابي کړنې ته داستحصال له لارې مجبوره کړای شي، نو دوی به زمونږ ملگري شي، او کمونستانو ته هم اړينه ده چې په عملي توگه دپرولتاريه له حقوقو ننگه وکړي، څرنگه چې مخکې به دوي د خپلو نظرياتو او خبرو څخه دفاع او ننگه کوله. پانگوال دولت او د پانگوال نظام چارواکي دخپل نظام د خوندي ساتلو په خاطر له زورواکۍ څخه کار اخلي نو کمونستان کولای شي چې سوسيالستي نظام کې په سليزه توگه شخصي شتمني له منځه يوسي. خو ولې د پانگوال نظام رسنۍ او خپله پانگوال فرهنگ خپلې نيمگړتياوې او دزورواکۍ تور په پرولتاريه او انقلاب باندې اچوي.

پوښتنه - دانقلاب طريقه او لاره به څه وي؟

ځواب-

دپرولتاريه د انقلاب په صورت کې به شخصي شتمني له منځه لاړې شي او پرځای به يې يو جمهوري اساسي قانون مرتب شي، چې په مستقيم او غيرمستقيم ډول به سياسي واک پرولتاريه ته سپارلي کيږي. په ډيرو پرمختللو هيوادونو کې دخلکو گڼ شمير په پرولتاريه باندې بدل شويدي، بل لوری ته په ځينو هيوادونو کې نه يواځي دخلکو کميت په پرولتاريه بدل شوی، بلکه د هغوي سره بزگران او دهغوي کروندې او آن پانگوال هم بدل شوي دي.خو دوي اوس په تدريجي ډول د پرولتاريه ملگري کيږي ځکه چې د دوي گټې اوس سره شريکې کېدونکې دي. او دخپلو گټو په خاطر هم د پرولتاريه ترڅنگ دريږي، او هم دا اړينه گڼي چې دپرولتاريه دغوښتنو څخه ننگه وکړي. داسې جمهوري نظام چې د پرولتاريه نمايندگي کوي خو په اصل کې د شخصي شتمنيو په له منځه وړلو کې کوښښ نه کوي او هم دپرولتاريه د حقوقو څخه ننگه نه کوي يو بي مانا ولسواکي گڼل کيږي. ځيني کړنې چې داوسني حالتو ته په کتلو سره بايد ترسره شي په لاندې ډول توضيح کيږي:

۱. شخصي شتمني د سترو ټيکسونو(گمرکونو) او مالياتو په واسطه محدودول. دميراثي ځمکو او مالونو ختمول دنړيوالو مالياتي ادارو له قرض ورکولو څخه انکار او نور داسې گامونه اخيستل.

۲. دټولو ځواکونو صنعتونو، کرنيزو او مالي ادارو خپلول، دځمکو، کارخانو، موصلاتو، بانکونو او دالوتکو څښتنان له هيواده اېستل او شړل.

۳. دپرولتاريه دمخالفينو شړل او يا هم د داسي وگړو ځمکې او شتمني کنگل کول.

۴. ځمکې، فابريکې او نور شيان د کارگرې طبقې په کنټرول کې ورکول، په صنعتونو کې د کارگرې طبقې ترمنځ د رقابت او سيالی له منځه وړل.
۵. دصنعتي کړنې د پرمختګ په خاطر دکارگرې طبقې يو ځواک تيارول او بيا په تيره د کړنې په څانګه کې دعصري وسايلو څخه ګټه پورته کول او له دې لارې د کرنيزو توليداتو زياتول.
۶. اقتصادي نظام د مرکز تابع کول او ټولې کړنې د دولت په کنټرول کې ورکول. دسياسي سرمايې په مرسته ديو ملي بانک ډبره کېښودل چې وکولای شي ټولې اقتصادي ادارې وڅاري او هم دټولو شخصي بانکونو له منځه وړل.
۷. په لويو صنعتونو کې پرمختګ، په کارخانو او مواصلاتو کې بدلون راوستل. دنويو کرنيزو ځمکو فعالول او په پخوانيو کرنيزو ځمکو کې بدلون راوستل.
۸. دطبقاتي نظام له منځه وړل، يو نصاب او د زده کړې معياري نظام برابرول. ټولو کوچنيانو ته زده کړه ورکول اود دوي زده کړه په هغه وخت کې پيلول کله چې دوي د ميندو څخه بيل او د زده کړې وړ وګرځي. په ملي کچه د زده کړې او توليدي کړنې کارونه سرته رسول.
۹. دصنعت اود کړنې په څانګو کې کارکوونکو ته دملت پر ځمکه ټولنيز او عصري استوګن ځايونه برابرول او ددوي په ژوند کې د ښاري او کليوالي وګړو داسط روزنه چې يو طرفه پاملرنه پکې له منځه يوړل شي او ټولې نيمګړتياوې چې پدې اړه وجود لري ختمې کړای شي.
۱۰. روغتيا، درملنه، زده کړه او نور داسې شيان چې دپانګوال نظام له اړخه اسانتياوې ګڼل کيدې، زمونږ له طرفه په ټولنه کې اساسي حق وګڼل شي او دټولنې ټولو عامو وګړو ته داحق ورکول. د مواصلاتي توکو ټولې وسيلې تر خپله حده په کنټرول کې اخيستل.
- په شريکه کړنه کې ديووګړي ګام اخيستل ددويم لپاره اړين دي په دغه کړنه کې دشخصي شتمنيو له منځه وړل هم اړين دي. پس له دې به پرولتاربه(کارګره طبقه) پرمختګ ته چمتو کېږي. تردې چې په ټولو مالي وسايلو لکه: کرنه، صنعت، مواصلات، تجارت او دژوند په نورو څانګو کې به پرمختګ کوي او زيار به باسي چې دا شيان د دولت په کنټرول کې راولي، داډول کنټرول پخپله دپرولتاربه طبقې جمهوري کنټرول ګڼل کېږي. ددغو وسايلو په مرکزي کولو سره په پرمختګ باندې ډيري ښي اغيزې ښيندل کېږي.
- څرنګه چې دپرولتاربه دهڅو او ورځني زيار څخه توليدي ځواکونه پرمختګ کوي په همدې توګه اړوندې ادارې هم پرمختګ کوي. بالاخره کله چې ټولې شتمنۍ، توليد او نور دژوند کاروبارونه دخلکو اجتماعي لاسونو ته ورشي نو شخصي شتمنۍ به پخپله له منځه لاړې شي. نو بيا به پيسې بي هدفه شي او کله چې دتوليداتو موخه دګټې لاسته راوړل نه، بلکه د انسان دآرتيا پوره کول وي نو توليدات به دومره زيات شي چې انساني حالت به په بشپړه توګه تغير ومومي او دانسان اوسنۍ حالت به بيرته په پخوانيو ټولنيزو اړيکو باندې بدل شي.
- پوښتنه - آیا داممکنه ده چې انقلاب په يوهيواد کې راشي اوبيا به بريا ترلاسه کړي؟
- ځواب-
- نه داسي نده! دنړيوال بازار له زيربون او هم دصنعتي تکامل په وجه دنړۍ انسانان له يو بل سره د مسلک له نظره تړلي او اړيکې لري. په تيره بيا په پرمختللو هيوادونو کې ټولنيز پرمختګ پانګوال او پرولتاربه په دوه ښکاره برخو کې را سره ويشلي دي. ددوي ترمنځ موجود ټکر، روان کشمکش او مبارزه په حقيقت کې د ننۍ زمانې مبارزه ګڼل کېږي. همدا لامل دی چې انقلاب په يوه هيواد يا ټولنه کې نشي ترسره کيدلای. دانقلاب نوعيت او تاثير د صنعت جوړونې، سرمايې او نورو اقتصادي برخو په غوره والي پورې تړلي دي. څومره چې د دې نوعيت ښه وي هغومره د انقلاب نوعيت او اغيزه هم ښه وي. دبيلګې په توګه هر هغه هيواد چې دنمو او ودې مزل يې سست وي انقلاب ته په ستونزمنه توګه زيربون ورکوي. خو هغه هيوادونه چې چټک پرمختګ لري انقلاب پرې خپلې اغيزې دنورو هيوادونو په پرتله ژر ښيندي، چې دغه به بيا يو نړيوال انقلاب وي او اغيزې به يې هم نړيوالې وي.
- داسمه خبره ده چې په ټوله نړۍ کې په يو ځل اوناځاپه انقلاب نشي راتللي. اړينه ده چې دغه انقلاب په يو ځای کې راشي خو دغه انقلاب د مودې په تيريدلو سره بايد خپور او وغزيرې، که نه، د له منځه تګ خطر سره به مخامخ شي. خو په يوه ټولنه کې راپاريدونکې انقلاب او بدلون ديو وګړي منتظر نشي پاتې کيدلای. بلکې په دغه هيواد کې راپاريدونکې انقلاب په نړۍ کې انقلابي کړنې ته تودوالی او پياوړتيا ورکوي. ريښتني خبره خو داده چې يو بريالی انقلاب چې دهر ځای څخه راوپايرېي حتما پر نورو هيوادونو خپلې مثبتې اغيزې ښيندي. د داسې نړۍ وګړي دتير وخت په نسبت ډير يو دبل سره نږدې وي.
- پوښتنه - آیا دشخصي شتمنيو په له منځه وړلو سره ګټې ترلاسه کيدلای شي او کنه؟

خواب-

کارگران به ټول توليدي ځواکونه، تجارتي ذرايع، د شيانو ویش او دراکړې ورکړې وسيلې له شخصي لاسونو څخه ټولنيز واک ته وسپاري، او ټولنيزو اړتياوو ته په کتلو سره به پلان جوړونه او انتظامات ترسره کوي. ددې کار څخه يوه گټه به دا ترلاسه شي، لکه هغه صنعت چې لومړی په انفرادي لاسونو کې وو، وروسته به ټولنيزو لاسونو ته ولوېږي. او پدې توگه به د شخصي شتمنيو ته د پای ټکی کېږدي او بيا به اقتصادي غميزې نه راځي. اضافي/فاضل توليد چې په موجوده پانگوال نظام کې زيات توليد کېدل کېږي او هم له امله يې اقتصادي بدحالي او غميزي سر اخلي په کمونستي ټولنه کې به دا بي مانا او بي کاره توليد نه وي، بلکه دې ته به لا نمو ورکول کېږي. فاضل توليد ددې پرځای چې بدحالي او غميزي تاييد کړي، دټولني هر وگړي اړتياوې به پوره کړي او د نوي توليد د تخليق وړ به وگرځي. چې له امله به يې د پرمختگ نوي دورانونه پيل شي. چې پرته له بدلون او وقفې به جريان ولري. خو دغه ټولې کړنې به وروسته ددې نظام د رنکولو څخه صورت ونيسي.

کله چې په پراخه پيمانه صنعت جوړونه پيل شي، نو ټولنه به د شخصي ملکېت فشار څخه ازاده شي، او په داسې شکل به بدله شي، څنگه چې د دستکاری پر ځای معصر صنعت راغی. له دغه پرمختگ څخه به دټولنې د هر وگړي اړتياوې پوره شي. په همدې توگه به کرڼه هم چې په شخصي ملکېت او دهغې په مختلفو برخو ويشل شوي وه، آزاده شي. دساینس او ټيکنالوژۍ پر مټ چې کوم حاصلات کېږي هغه به د وگړو د اړتيا دپوره کولو ضامن وي. پدې ډول به توکي دومره توليد شي چې دخلکو غوښتلو ته به اړتيا نه وي. طبقې به له منځه ولاړې شي او داسې تضاداتي روېش به په نوي ټولنيز نظام کې له منځه ولاړ شي.

د طبقو وجود دزيار او کوښښ له امله منځته راغلی دی. د کوښښ او زيار ويشل چې په پانگوال نظام کې وجود لري له منځه به ولاړ شي. فقط وسايل، ټيکنالوژي، کېمياوي او ميخانيکي وسايل دتوليد او صنعتي ودې لپاره پوره نشو گڼلی، خو مونږ به زيار باسو تر څو دغه وسايل او آلات په سمه توگه د خلکو د پرمختيا لپاره په لاره واچوو، کټ مټ داسې چې په ۱۸ زېږديزه پېړۍ کې دصنعتي انقلاب وروسته دزېگرانو، لاسي صنعت، هنرمندو او منيفکچرنګ حالت بدل شو. همداسې يو اشتراکي توليدي نظام به يو نوي انسان وزېږوي. چې له امله به يې موجوده طبقې له منځه ولاړې شي، او غير طبقاتي ټولنه به په وجود کې راشي. ټولنيزه توليدي کرڼه به د پرمختگ علت وگرځي. نوي وسايل او نوي توکي به رامنځته شي. چې دغه توليد به فقط د يو څو غټو پانگوالو په لاسونو کې نه وي لکه چې په نني عصر کې د پانگوالۍ په نظام کې وجود لري. چېرته چې هر فرد دټولنې د انفراديت په چوکاټ کې د توليد يوې څانگې ته محدود پاتې دي. او پانگواله طبقه يې د استحصال زيار باسي. نوموړي افراد پخپل ټول ژوند کې دخپل يوځانگري استعداد څخه کار اخلي، او وده ورکوي. دا پدې مانا چې پانگوال نظام خپل هر وگړی د يوې څانگې پورې محدود ساتي، او ډير کم يې د انسان دتخليقي استعداد په مطابق کاروي.

دکميونل (مشترکه يا گډ) پلان شوي صنعت او دژوند چارې د يوې ټولنې د اشتراکي اړيکو په ترڅ کې پرمخ ځي. د بشريت دهر ډاکټر څخه دهغه د فطرتي استعدادونو په ترڅ کې پوره پوره گټه اخيستل کېږي. چې په همدې توگه دتوليدي کړنې په پرمختگ او گنجايش کې وده راځي. زيار ويشنه په پانگوال نظام کې ديو انسان څخه بزگر جوړوي، خو د بل څخه موچي جوړوي. ددرېيم څخه صنعت کار او څلورم څخه دستياک مارکېټ چلوونکې جوړوي، چې دا ټول د ماشينونو تابع وي. دغه توپير به په بشپړه توگه دنوي انقلاب په رامنځته کېدو سره له منځه ولاړ شي.

په کميونزم کې به هر ځوان ته په بشپړه توگه دکار روزنه ورکول کېږي، او ډير ژر به وکولای شي چې دتوليد په ټولو کړنو باندې لاس رسې پيدا کړي، او دلاس رسې څخه به وروسته وکولای شي چې يو بل کار ته لاس واچوي. پدې ډول به هغه ديو تل عمره کار څخه خلاصون پيدا کړي کوم چې د کار څخه د خسته کېدلو سبب گرځي. چې ټول عمر تيرول په يوه کار کې دپانگوال نظام ورکړه ده. په کميونزم کې ديو ځوان په ډيرو هنرونو کې زده کړه د ټول انسانيت دپرمختگ او ودې باعث گرځي.

داسې ټولنې چې بنسټ يې دکميونزم پر فلسفه ايښودل شوی وي هر وگړي ته دحق ورکوي چې خپل استعداد په بيلا بيلو برخو کې وکاروي، ددې کړنې په ترسره کېدو سره به په چټک ډول د طبقو شتون له منځه ولاړ شي. په همدې توگه دکميونزم پر بنسټ ايښودل شوي نظام به دټولنو ترمنځ توپير او سيالۍ له منځه يوسي او هم به دښارونو او بانډو ترمنځ توپير ختم شي. خلک به وکولای شي چې په بانډو او ښارونو کې د کرني او صنعت څخه پرته، نوري ستونزي پرمخ بوځي. ددوي ترمنځ راکړه ورکړه او ناسته پاسته به د اشتراکي نظام په چوکاټ کې وي، چې ددوي ترمنځ به فاصلې راکمې کړي.

دکميونزم پر بنسټ ولاړ نظام چې په کوم ځای کې طبقې له منځه وړي هم هلته هڅه کوي چې هغه وسايل او لاملونه هم له منځه يوسي کوم چې دطبقو دزېږون سبب گرځي. دزېگرانو دزگرۍ سره اود صنعتي خلکو دصنعت سره تړل هغه کرڼه ده چې په دواړو برخو کې يې د پرمختگ مخه ډب کړېده. دغه کرڼه کېدلای شي ديوې ټولنې دپرمختگ پرمخ کې خنډ وگرځي.

دخلکو ترمنځ اشتراکي احساس دگډ پرمختگ باعث گرځي. چې له امله به يې دهر وگړي اړتيا پوره کېږي. د ورځپاڼۍ، منافقت او د بي باورۍ حالت به په بشپړه توگه له منځه ولاړ شي. په موجوده نظام کې ديو څو خلکو په خاطر دډيرو خلکو حق تلف کېږي، دا توپير به له منځه ولاړ شي. ټول ټکرونه او ډلې به ختمې شي. کميونزم به د زيار ويشنه له منځه وړي او عام وگړو ته به په پوره توگه دکار کولو او د دوي د استعداد سره سم داستحصال مواصلات ورکوي.

دصنعتي توپير له منځه وړل او دنورو کارونو په ترڅ کې په نړيواله توليدي کرڼه کې گډون، گټې او دکليو، ولايتونو او هيوادونو دبنديزونو څخه خپلواکي او دشخصي شتمنيو له منځه وړل به پيرې ښي اغيزي رامنځته کړي.

پوښتنه - دکميونزم په کورنۍ نظام باندې څه تاثيرات پريوځي؟

ځواب-

په دغه نظام کې به بشري اړيکې دکېنې، ښځل او منافقت څخه پاکې وي چې بنسټونه به يې په ريښتني بشري قدرونو باندې وي. خو دا ټول هغه وخت کېدلای شي، چې شخصي شتمنۍ له منځه ولاړې شي. کوچنيانو ته به په مساوي بنسټونو زده کړه ورکول کېږي. وده چې يو ټولنيز تړون دی، په خاوند باندې انحصار او محتاجي، د کوچنيانو په مور او پلار باندې دمصارفو پيټي او دکوچنيانو په والدينو باندې به انحصار ختم شي.

داټول هغه څه دي چې پانگوال نظام زيرپولي دي. مونږ په کمونيستي نظام کې دميرمنو دمشرکه ملکېت دشميرلو په اړه داسي ځواب ورکوو چې دميرمنو مشرکه ملکېت يو داسي کيفيت دی چې دپانگوالې ټولني سره تړل شويدي. چې په دغه نظام کې دميرمنو ارزښت دجنس په څير وي. ميرمنې د فحاشۍ دبازار، دځسن مالکه، ځان پلورونکې او ديوي نڅاکري په توگه کارول کېږي. دميرمنو دځسن څخه ناوړه او ناروا گټه په شخصي ملکېت کې پورته کېږي. کله چې دغه شخصي ملکېت له منځه ولاړ شي نو هيڅ ميرمن به خپل ځسن ونه پلوري، او نه به فحاشۍ کولو ته مجبوره شي.

دپانگوال نظام په له منځه تگ سره به ميرمنې د جنسي تفریق او غلامۍ څخه آزادې شي، او هغوي به په ريښتيا د يو خوشحاله، باعزته او ښه ژوند درلودونکې شي. کمونيست نظام دميرمنې دمشرکه ملکېت پر ځای ددغه تعصب پېښې وهي. په سوسيالستي نظام کې کورنۍ له منځه نه ځي، خو حيثيت او بنسټونه يې بدلېږي په دا کې به له خپلوۍ څخه مفادپرستي، له احساساتو څخه خودغرضي، مجبوري او محتاجي په بشپړه توگه له منځه ولاړه شي.

پوښتنه - د ملتونو، قومونو او ولسونو په اړه به د کميونزم څه چلند وي؟

ځواب-

ولسونه او ملتونه به داکثريتي طبقې تابع شي، په دغه نظام کې به دومره نظم وي چې خلک به ديو بل سره عادت او بلدشي. پدي ډول به ډير ژر مذهبي، توکميز، نژادي، سيميز او کلتوري ترينگلتياوې له منځه ولاړې شي. دتوکميز او قامي وياړ په نوم موجودي ټولې پرامې او د تير وخت ظلمونه، روايات او رواجونه به له منځه لاړ شي. دټولو فرهنگونو معياري روح ته به ښکلا ورکولای شي. دټولو طبقو دپرمختگ لپاره به وسايل ورکول کېږي. دمالي جبرو استحصال به له منځه ولاړ شي.

په سوسيالست فيډريشن کې دټولو گډون کوونکو ملتونو په خوښه گډون، دسرمایې او ملکېت څخه پاکه ټولنه چې له امله به يې اشتراکي ټولنه دډول ډول رنگونو، توکمونو، ژبو او فرهنگونو يوه په زړه پوري کلدسته وي. او هم به داټولنه د ترينگلتياوو، کېنو څخه پاکه او پر سپيڅلو احساساتو ولاړه، دبشري لوړوالي، يووالي او سوکالۍ يوه ځانگړې بيلگه وي. داسي يو وخت به راشي چې خلک به پر يوه ځاي بغير له کوم توپير څخه اوسيږي.

پوښتنه - مارکسيزم څه ته وايي؟

ځواب-

دکارل مارکس ۱۸۱۸ء زېږديز څخه تر ۱۸۸۳ء ز کال پوري هلې ځلې او د نظرياتو ټولگه، مارکسيزم بللی شو. مارکس په ۱۹ زېږديزه پيړۍ کې پر دريو نظرياتي رجحاناتو باندې کار وکړ او لوړوالۍ يې ور وښه. هغه دري نظريې پدي توگه دي: کلاسيکې جرمني فلسفه، دبريتانيايي نوي سياسي اقتصاديات او تاريخي ماديت.

ان تردې چې دکارل مارکس مخالفين هم ددغې خبرې تاييد کوي چې د مارکس خپلمنځي پياوړتيا او پراخو نظرياتو ټولنيز جدلياتي ماديت او د ساينس بنسټونو د ساينسي سوسياليزم ډبره کېښودله او د نړۍ په ډيرو هيوادونو کې يې دکارگر غورځنگ په نوم نظريات او برنامې ترسترگو کېږي. چې داخپله دسوسيالستي انقلاب اودکمونيستي ټولني درامنځته کولو لپاره اړين بنسټونه بلل کېږي.

پوښتنه - مارکسيزم، لينينزم او ټراټيسکېزم څه ته وايي؟

ځواب-

دغه اصطلاح په عامه توگه دانقلابي مارکسيستانو لپاره کارولې کېږي. مارکسيستان هغه انقلاب کوونکې دي چې د موجوده نظام پرځاي دبل نظام غوښتنه لري. خو بل لوري ته اصلاح کوونکي هغه خلک دي چې دپانگوال نظام د مهربان او شريف النفسه جوړولو هڅې کوي. واضحه خبره ده، چې دا کار ناشونی دي. لينينزم دمارکس تصورات خپرول(دپانگوال نظام د جبرپرضد، استحصال، پانگونې او دنړۍ پر آباد نظام دسترو

خو اکونو پرضد) لېنېزم په نوم يادېږي. خو دمارکسيزم او لېنېزم ترمنځ تر اوسه پورې يوڅه ستونزې موجودې دي. ځينې شخصيتونه لکه ستالېن، ماؤ او بيا ځينې نور د ټراټيسکېزم پيروان دي. که چېرې دا ومنلې شي چې ستالېن او ماؤ د مارکسيستېان نه وو خو دوي په حقيقت کې د مارکسيزم مفهوم او روزل شويو رجحاناتو نماينده گي کوله. ولې چې د دوي په زمانه کې رياست د کارگرانو د جمهوري کنټرول پر بنسټ نه وو، او ديوڅه بيوروکريټو پر آزادانه بنسټونو ايښودلی شوی وو. دوي دکارگرې طبقې جسدونه سره د يوڅه سپيو په خيږ ځانونه تړلي وو.

ټراټيسکېزم عبارت له هغه کړې څخه ده چې ۱۹۲۴ ز کال کې د لېنېن د مړينې وروسته دهغو وگړو لارښوونه کوله کومو چې د ستالېن د تگلارو سره اختلاف درلوده. په حقيقت کې لېنېزم (Leninism) دمارکسيزم (Marxism) يو تسلسل دی. خو ډير خلک دغه اصطلاح د هغو خلکو لپاره کاروي چې له ستالېنيستانو څخه جلا شوي دي. خو ترڅنگ يې ډير داسې خلک چې دمارکسيزم، ټراټيسکېزم او لېنېزم (Leninism) پر تسلسل پوهېږي، ځانونه مارکسېست معرفي کوي، ځکه چې ددغه ټولنې په سلگونو منونکي داسې جنوني او احساسې تگلارې غوره کړي دي، چې له امله يې د ټراټسکې نوم بدنام شوی دي. او ټراټسکې چې د مارکسېست نظريې لپاره کوم خدمت ترسره کړېدي هغه عبارت له دوه کارونو څخه دي: لومړې دا چې د ستالېنيزم ساينسي تجزيه يې ترسره کړه، او دوهم دا چې دځانگړي انقلاب نظريه يې ورکړه چې پدې توگه يې وکولای شول پر نوي ابادياتي نړۍ ښه اغيز وښيني.

پوښتنه - آيا په يوه وخت کې د ولسواکۍ او سوسياليزم يوځاي شتون ممکن دی او کنه؟

ځواب-

لومړۍ خو دامفکوره له بيخه ناسمه ده چې مارکسيزم او جمهوريت ديو بل سره په ټکر کې دي. ريښتيا خو داده چې د پانگوال نظام په شتون کې ريښتني جمهوريت په وجود کې نشي راتلای. هو! داسې کيدلای شي چې يو څو کاله وروسته تاسو په صدراتي او پارلياماني ټولټاکنو کې ونډه ولرئ، خو که لږ څير شو او وگورو چې په دغه ټولټاکنو کې ونډه اخيستونکي څوک دي؟ پر ډاگه ده هر هغه څوک چې پيسې ولري. ددوي په بريالي کولو څوک پيسې لگوي؟ ستر او لوي تجاران، کمپنيانې او پانگوال- بالمقابل تاسو سره څه بدیل نشته. په عملي توگه دغه جمهوريت فقط د شتمنې او پياوړې طبقې په گټه دی دکوم څخه چې د بورژوا طبقه مانا اخيستلې شوو. له دې څخه لا اړينه خبره دا ده چې دغه طبقه ټاکلې شوې ده، تر څو دولت رامنځته کړي، نو دوي سره پرته له خبرو دعمل لپاره هيڅ تگلاره وجود نلري. که چېرې دامريکا د دريو شتمنو سړيو سره دامريکايې وگړو په پرتله دري کروړه دولت په لاس کې وي دوي کولای شي چې د دولت چاري پر مخ بوځي. دخپل اقتصادي پريکړو په ورځ دوي دمیلونونو انسانانو د ژوند پريکړې کوي. مانا دا چې دروزگار، روغتيا او پوهنې په اړه پريکړې کوي.

کله چې دغه ډول سترو او لويو تجارتي کمپنيو ته خطر پېښ شي نو دوي کولای شي چې دولتي ځواک او زور وکاروي. دبيلگي په توگه کله چې په چيلي کې په کال ۱۹۷۳ ز کې د سلواډ ور اياندي دور دجمهوري دولت ولسې ټاکنو پر محال د مسو او اوسپني دکانونو او د مخابراتو فابريکې (چې دا د امريکايي کمپنيو شتمني وي) دمحدودولو او ولسي کولو پريکړه وکړه، نو په دغه وخت کې ټولو دغو کمپنيو په کروړونو ډالره مفقظ کړه او په پايله کې يې د سي-آي-اي په واسطه په چيلي کې پوځي بغاوت رامنځته کړ او اياندي يې په مرگ ورساوه.

چې پر ځاي يې ظالم پوځي ديکتاتور پنوشي دواک پر کښي کښيناوه. د ۲۰۰۴ زېږديز کال په امريکايي صدراتي ټولټاکنو کې لويو کمپنيو دېش دکمپاين په خاطر ۱۰.۳ ميلونه ډالره مفقظ کړل چې داسې ښه دواک گدی ته ورسیده. دغو کمپنيو ددې مفقظ په بدل کې دکمرکانو دټکس څخه خلاصون وموندل، چې په پايله کې يې ۵ ميليارده ډالره گټه ترلاسه کړه. ددغو بيلگو څخه داجوتيرې چې پانگوال جمهوريت څومره گټور او څومره ناوړه کاروبار دی. دلته دغه پوښتنه راولاړېږي چې په دغه پانگوال ځواکونو کې دومره ستر ځواک له کومه راپيداکېږي؟ دا د دې لپاره چې دوي په ريپبليکېن او ډيموکراټ کې په ميلونونو ډالره سرمايه کاري کړېده. او په وروستني پړاو کې دولت او سياسي گوندونه ددې لويو پانگوالو گوداگي ثابت شويدي. همدغه کمپني دي چې وروسته بيا پريکړې کوي او تگلارې جوړوي، چې بايد په کومو کړنو عمل وشي او په کومو ونه شي.

داهم بايد ډاگه کړلای شي چې ددې ډول سياسي گوندونو ريښې پر څا کې نه بلکه ددغو لويو پانگوالو او کمپنيو په ميلاردونو ډالرو سرمايو کې دي. همدا لامل دی چې دغه گوندونه تل ددې پانگوالو او کمپنيو تر اغيزو لاندې وي. پس په ريښتيا دغه کړې. دقانون، حقيقت او يا انصاف ورکولو لپاره نه بلکې د يو څو پانگوالو ته دکټو رسولو په موخه په وجود کې راځي، تر څو دوي ته يو څه په خوله کې ورواچوي اوبس.

بل اړخ ته له سوسيالستې انقلاب وروسته د نړۍ دژوند تيرولو ټول وسايل په شخصي لاسونو کې نه، بلکې داکثريت طبقې په لاسونو کې ورکوي. چې په جمهوري توگه کنټروليږي، او پر مخ يې بوځي. دغه په ريښتيا هم جمهوريت وي، چې په کوم کې به خلک وکولای شي، پرخپل ژوند کنټرول ولري. دوي به په جمهوري توگه سره وکولای شي چې خپل نماينده گان وټاکي، دولت جوړ کړي او ورسره به دغه نماينده گان پر معيشت باندې هم کنټرول ولري. او به وکولای شي چې په ريښتيا په شيانو کې بدلون راولي. که دغه نماينده گان ونشي کولای چې کارونه په سمه توگه ترسره کړي نو خلک به وکولای شي چې دوي له کاره گوښه کړي، او دغه نماينده گانو ته به ديو مزدور له معاش څخه زيات معاش نه ورکول کيږي.

په دا اوسنی نظام کې چې کوم نماینده گان وجود لري ددوي مراعات خو ددوي دمعاشونو څخه هم لوړ دي. په اشتراکي نظام کې به لوړ استعداد خلک دخپل استعداد مطابق په کارونو گمارل کېږي. ددې لپاره چې دوي ته به اضافي استعداد ورکول کېږي خو د چوپړ په خاطر- دغه نماینده گان به دټولنې دوگړو له منځه ټاکل کېږي لکه څرنګه چې لینن ویلي دي. اشپز به هم وکولای شي چې صدراعظم او ولسمشر جوړ شي. دغه به په حقيقي مانا کې جمهوریت وي.

پوښتنه- په سوسیالیزم کې به تولید څرنګه ټولنیز کېږي او ددولت وېش به څه ډول وي؟

ځواب-

عصري تولید تقریباً ټولنیز دی دبیلګي په توګه یو سپری په یواځې توګه نشي کولای چې ټول کمپیوټر ځان ته رامنځته کړي . همدا لامل دی چې عصري تولید دومره دپیچلتوب ښکار دی چې فقط دیو کمپیوټر جوړولو په خاطر دنړۍ زرګونه خلک زیار باسي، تر څو کمپیوټر رامنځته کړي. له اومه موادو نیولې بیا تر هارډویر ډیزاین پورې او د دې د تشکېلولو څخه بیا تر کلر (رنګ) راوړلو پورې دا ټوله یو ټولنیزه کړنه ده. خو ددغه ټولو کارګرانو تخلیق شوی دولت په مساوي توګه نه ویشل کېږي. میلیارډان پانګوال او لویې کمپنیاي ددې دولت ډیره لویه برخه پر یواځې ځان هضم کوي. نو معلومېږي چې دغه عصري کارګره طبقه ده چې دهرې ورځې کارونه او فابریکې چلوي.

واحد کارګره طبقه ده چې ټولنیز دولت جوړوي خو دوي ته دخپل زیار بدل په لاس نه ورځي. دا سمه ده چې دوي ته دمعاشونو په لوړولو او بونس ورکولو یو څه ناڅه لاسته ورځي، خو پانګوال چې خپله کوم بونسونه هضموي هغه ددې په پرتله څو ځلي ډیر لوړ دي. دبیلګي په توګه په مالداره صنعتي هیوادونو کې لویو پانګوالو او مالکانو ته په لکونو تحفي او بونسونه دکرسمس دلمانځلو په خاطر ورکول دکوم ځای انصاف دی؟ دلته د دې خبرې اړتیا ده چې دولت باید په هغو خلکو ووېشل شي چې جوړونکې یې دي.

پوښتنه - پراډیوالی (بیګاني) څه ته وایي؟

ځواب-

په پانګوال نظام کې ډیرډیوالی اساسي لامل دکارګرې طبقې او دهغې دزیار څخه تخلیق شوی تولید ترمخ ناانډولتوب او دپانګوال نظام پرظلمونو او استحصال پراته پرده ده، چې دا د اجرتي زیار او سرمایې ترمخ حقيقي ریښې دپټولو کوښښ کوي. کارګر چې کوم تولید او دتولید جوړونې کومه کړنه ترسره کوي، دهغې بدل نه ورکول کېږي تردې چې دخپلو ډیرو جوړ کړي شوو شیانو څخه هم بې برخې وي چې له امله یې د زیار او تولید ترمخ پراډیوالی رامنځته کېږي. چې په پایله کې بیا ټوله ټولنه او کارګره طبقه ښکار کېږي. ددغه پټ استحصال له امله دشیانو سره دانسان حرص زیاتېږي او داسې شیان په ژوندیو شیانو بدل شي، او انسان بیاخپل حیثیت دلاسه ورکړي او دشیانو ځای ونیسي.

دغه لوړ او پراسراري بشرې اړیکې دشعور تل ته ولویږي چې بیا دغه حتمي او خطري یې کټل کېږي. همداسې په انګریزي کې کارګري طبقې ته لاس ویلی کېږي او دغه مثال هم ورکول کېږي چې د فلانې سړي قدر او قیمت یو میلیارډه ډالر دي. نو ددغه پراډیوالی بنسټ په تولیدي خپلوی یا که چیرې په قانوني ژبه کې ورته وویلی شي، نو په شتمنې خپلوی ولاړ دي.

۲۶- دیوې زمانې غالب فکرونه څه ته وایي؟

ځواب-

دهرې زمانې غالب فکرونه او مفکورې دواکمنو مفکورې وي. دا پدې مانا چې دټولنې کومه طبقه چې مادي ځواک لري هغه دفکري ځواک په اړه هم مطرح وي. هغه طبقه چې مادي تولیدي ذریعې یې په لاس کې وي پر ذهني تولید باندې هم چپا او یرغل کوي. نو مونږ ویلای شو چې ذهني تولیدي ذریعو څخه دمحرومه طبقې فکرونه دواکمني طبقې تابع وي. د مادي ریښو څخه چې کوم فکرونه جوړېږي هغه ته واکمن فکرونه ویلی کېږي. بدې ترتیب دغه ډول فکرونه او مفکورې ددوی دغلبې او واکمن فکرونه بلل کېږي. هغه خپلوی/ریښي چې د تصوراتو په څېر څرګندیږي، د واکمنې طبقې د پېژندګلوی باعث ګرځي. لحاظه دا خیالات د دوی د غلبې په ترڅ کې رامنځته کېږي.

هغه خلک چې واکمن وي، دنورو شیانو ترڅنګ شعور هم لري. همدا لامل دی چې دوي دپوهاندویۍ او مفکورې جوړونکي په توګه هم پاچایي کوي، او دخپلې زمانې د مفکورو تولید او تقسیم هم کنټرولوي. په همدې لامل ددوي خیالات او مفکوري د زمانې حکمران فکرونه یا مفکورې کټل کېږي.

پوښتنه - په تاریخ کې د فرد رول څنګه ارزیايي کېدای شي؟

ځواب-

مارکسیزم هیڅکله د فرد د رول څخه انکاري ندی خو دومره وضاحت ضرور کوي، چې داشخاصو اوګوندونو دکردار پریکړه دتاریخي تکامل د سوايي ډاګیز معروض (عینې اوضاع) او ټولنیز چاپیریال کوي. چې د دغه وروستۍ پریکړه دتولیدي ځواکونو دپرمختګ سره تړل کېږي. دا پدې

مانا نده لکه څرنګه چې دمارکسیزم نیوکه کوونکي وایې چې انسانان فقط دمدایت تر گزارونو لاندې ژوند کولو ته اړ شوي دي. مارکس او اینګلز یې وضاحت داسې کوي چې انسانان خپل تاریخ پخپله جوړوي، خو دوي دغه کار پخپلواکه توګه نه ترسره کوي. بلکې دوي دچاپیریال تر اغیزې لاندې دا تاریخ جوړوي په کوم کې چې ژوند کوي.

په هر یو چاپیریال کې دبعوضوسیاسي شخصیتونو شخصي خاصیتونه اغیز اچوي لکه فکري بشپړتیا، مهارت، ډاډ، جرات او ثابت اوسیدل. دانسان په ژوند کې داسې حتمي حالت هم رامنځته کیږي چې دسیاسي قیادت درول له امله حالت او وضعه په بشپړه توګه بدلون بیامومي. داسي عهدونه عام نه کېل کیږي دا هغه وخت سر اخلي کله چې اوږد مهاله پټي تربکنی دجدلیاتي علم له مخي مقدار په معیار بدل شي. خو دا معلومه ده چې افراد فقط دازادي په زور دټولنې تکامل نشي ټاکلی. خو په بشري تاریخ کې داخلي عناصر دټولنې دبدلون باعث ګرځي.

پوښتنه - دټولنې مادي بنسټونه څه دي؟

ځواب-

څرنګه چې چارلس ډارون دنامیاتي فطرت، قانوني تکامل دریاضي کشف دی همدغسې کارل مارکس دانسانی تاریخ، قانوني تکامل کشف کېل کیږي. مارکس دغه ساده حقیقت کشف کړ چې وروسته دنظریاتي څار، څیړنې لاندې پټ شو. مطلب له سیاست، ساینس، مذهب او د هنر دپلټنې مخکې باید انسان ته کور، ډوډی، کالی او څښل مساعد کړای شي. نو پدې توګه دټولنې دګزران لپاره مادي وسیلې او دهغې په پایله کې په هغه عهد کې د ولس ټولنیز پرمختګ هغه بنسټ دی چې پر اساس یې دیو دولت ادارې، قانوني فکرونه، هنر او ان تر دې چې د یو ولس مذهبي فکرونه هم تکامل مومي. نو همدا خبره ده چې باید دشیانو تجزیه پر دغه اساس وشي. نه دا چې پر نورو شیانو څنګه چې په روایاتي توګه کیږي.

پوښتنه - دټولنیزې تکامل قوانین څه دي؟

ځواب-

دټولنیز تولید له امله وګړي په داسې خاصو ریښو کې تړل کیږي چې هغه نه شلیدونکې وي، او د دوی دارادو تابع وي. دغه تولیدي ریښې دتولیدي ځواک دپرمختګ تر یوه سویه پورې هم آهنګه کیږي. او د ټولنې دغه اقتصادي جوړښت د تولیدي ریښو په ترڅ کې منځته راځي. دغه هغه لوي ریښتینی بنسټ دی چې پر سر یې قانوني اوسیاسي جوړښتونه رامنځته کیږي. او دټولنې دشعور مختلف ډولونه هم د دوي سره سمون خوري. دمدادي ژوند دغه طریقه دتولید ټولنیز، سیاسي او د زوحاني عواملو عمومي کردار ټاکي. دانسانانو شعور د دوي د وجود یقین نه کوي، بلکې ټولنیز وجود ددوي دشعور یقین کوي. دتکامل په یوه خاص پړاو کې تولیدي ریښې پرځای د دي چې دتولیدي ځواکونو دپرمختګ باعث شي خنډ جوړوي. ددي څخه وروسته دپاخون پړاو پیل شي.

داقتصادي بدلون وروسته هر لورې طبقه دبدلون سره مخ کیږي. ددغه بدلون له امله هغه ډله چې رامنځته کیږي دمدادي معیشت دراتلونکي بدلون تعین یې خصوصاً په فطرتي، سیاسي او ژور نظر سره وکړای شي. بل لوري ته قانوني، سیاسي، مذهبي، جمالیاتي او فلسفیانه نظریات هغه نظریاتي صورتونه دي، چې له امله یې انسان دتربګنیو او ټکرونو په اړه فکر اومبارزه کوي. مونږ دچا په اړه هغه رایې نه ورکوو چې نوموړی یې دخپل ځان په اړه لري.

همداسې مونږ ددغه بدلونونو عهد پلټنې دشعور پر بنسټ نه کوو بلکه ددې برعکس دغه شعوري وضاحت دمدادي ژوند دمخالفتونو، دتولیدي ټولنیزو ځواکونو او دتولیدي ریښو تر منځ موجودټکر پر بنسټ کوو. هیڅ یو ټولنیز نظام تر هغه وخته پوري نه ختمیږي تر څو چې تولیدي ځواکونه خپل ځای څخه چې وړتیا یې ولري لاس رسی ونه لري. او نوي تولیدي ځواکونه چې دزارو تولیدي ځواکونو ځای به نیسي نشي کولای چې راڅرګند شي. چې تر څو دا مادي اوضاع د پخواني نظام په تل کې ځان آماده کړي نه وي. انسان تل دهغه مسایلو سره مبارزه کړېده، چې نوموړې کولای شي چې ترسره یې کړي. که مونږ د دغه مسلې په ژوره توګه اندازه واخلو نو تل دغه خبره مخې ته راغلې ده چې مسله هغه وخت سر راپورته کوي چې کله دهغې ستونزې دحل کولو لپاره مادي حالات رامنځته شويدي. یا کیدلای شي چې د تشکېل په مرحلو کې وي. که لږ څیر شو نو دانسان پخواني ځمکوال او دعصري پانګوالی تولیدي طریقی ته د ټولنې دبیلا بیل تکاملي پړاوونو نوم ورکولای شو. پانګوال تولیدي ریښې دټولنیز عمل وروستی تصادمي شکل دی. چې دا انفرادي تصادم نه بلل کیږي بلکې دا د ټولنې داوسیدونکو د ژوند دحالاتو سره تړلی دی. او بل کیدلای شي ژبه د تصادم دمخالفت سره سره دپانګوالې ټولني په تل کې تکامل کوونکې تولیدي ځواکونه پخپله دمخالفت یا تصادم دختمولو لپاره مادي اوضاع مساعده کړي. نو مونږ ویلای شو چې دغه د بشري ټولنې تاریخ څخه مخکې دتاریخي مرحلې وروستی پړاو دی.

پوښتنه -دپانګونې د تکامل تاریخي رجحان څه دی؟

ځواب-

هغه خلک چې تولید کوي زښت په ظلم او بدمعاشۍ سره شړلی کیږي او دغه احساساتي محرکات ډیر په بدنامه، چټل، لویدلي او د کرکې په بنسټ ولاړ وي. بزګران او دستکارو ته دشخصي شتمنیو په سترګه کتل کیږي، چې نوموړي دغه ملکېت په شخصي زیار او خپلواکۍ لاسته

راوړی وي. برعکس پانګوال د ډیرو زیاتو شتمنیو استحصال کوي. دغه پخپله د پانګوال تولید د داخلي قانون څخه راوځي. یو پانګوال ډیر زیات خلک د مرګ کندی ته وراچوي. ددې لاس د پانګوالو د لاسه د ډیرو نورو پانګوالو په شریک کیدلو تر څنګ محلي زیار یا کوبښن چې پخپل منځي مرستې سره ولاړ وي او د سیاسي شعور، تخنیکي استعمال، منظمي کړنې او نورو داسې، زیار په داسې شیانو کې بدلیدل، چې په مشترکه توګه سره کارولای کيږي. ټول ذریعې تولیدات د ټولنیز مشترکه کوبښن په توګه استعمالول، ټول محصولات په نړیوال بازار کې بشکېلول او د دې ترڅنګ پانګوال نظام ته نړیوال اهمیت او کردار بخښل هم دوام لري.

د ډیرو لویو لویو پانګوالو کمېدل چې زیاتره طبقه یې نوی مالک او اختیار لري د جبر، شکنجې، غلامۍ، تذلیل او استحصال لامل ګرځي. نو ددې ترڅنګ دکارګرې طبقې په کمیت کې هم اضافه کيږي. منظم او یواځې کیدلو لپاره هڅې کوي چې علت یې د پانګوال نظام تولیدي میکانیزم دی. د سرمایه واک او د تولید تر څنګ پخپله دغه پرمختګ دوی په لاره کې خنډ ګرځي. د ذریعې تولید راغونډول او د زیار ټولنیز رول آخر یو داسې ځای ته ورسېږي چې چېرته د پانګوال شخصي شتمنیو مرګ ضرور وي. هغه خلک چې خلک یې دخله کوي په خپله یې دخله کړای شي.

پوښتنه - ګلوبولیزايشن څه ته وايي؟

ځواب-

ګلوبلايزيشن هغه اقتصادي تړون دی چې په ترڅ کې یې نړیوال اقتصاد رامنځته شوی دی. چې له امله یې ډیر ولسي اقتصادونه دنورو اقتصادي معیشتونو ته اړباسل کيږي. چې پدې ډول هیڅ یو هیواد پخپل ځان بسيا او خپلواکه ندي. ځکه چې هر یو د بسيا کیدلو لپاره تبادلې ته اړ دي. یو پلان شوی نړیوال اقتصاد پخپله بد ندی ځکه چې دا د پلان شوي اقتصاد لپاره پرمختګ بخښي. خو دا دیو داسې نظام په واسطه ترسره کیدلای شي چې بنسټ یې ټولنیز عدل او د ذریعې تولید (فابریکې، ټیکنالوژي، سرمایه) پر اجتماعي ملکیت باندې وي او کولای شي چې د بشریت د ودې باعث وګرځي.

خو پانګوال نظام پر شخصي شتمنیو او انفرادي پانګوال نظام په فکر ولاړ وي. او دافکر کوي چې څنګه زیاته ګټه ترلاسه کړي دغه ډول فکر د پرمختګ پر لاره یوه ستره ننگونه ګڼل کيږي او داسې چاپیریال ته لاره هواروي چې په هغې کې ډیر کم خلک دې حساب دولت او شتمنیو خاوندان وي او نور د ټولنې اکثره طبقه یې ورځ په ورځ د غربت ښکار کيږي. په غریبې او غیر مساوي او نااندولیز ځوي کې ورځ په ورځ اضافه والی راځي.

پوښتنه - په لوږه او غیرمساویانه وېش کې د ورځ په تېریدو ولې زیاتوالی رامنځته کيږي؟

ځواب-

اوس مهال دځمکې پر سر څه د پاسه اوه میلیارده خلک ژوند کوي چې د یو میلیارد خلکو لپاره د ژوند اسانتیاوې مساعدیدلای شي. خو په لوږه او بې چارګۍ کې ورځ په ورځ اضافه والی راځي. څه د پاسه یو میلیارده خلک دخوراک دکمښت سره مخامخ دي او درې میلیارده خلک د لوږې د لیکې څخه لاندې ژوند کوي. دمایکروسافټ کمپني ددریو لوږو چارواکو سره دومره دولت موجود وو چې هغه د امریکې دهغه بودیجې څخه هم زیات دی چې لوږې دله منځه وړلو په موخه په پام کې نیول شوی. دمختلفو اقتصادي بازارونو ترمنځ د شیانو تبادلې په منصفانه توګه نه ترسره کيږي. دیو لاس برابرې مختلفې ملکي یا نیشنل کمپنیاې دواک او قدرت خاوندانې دي چې د ټولې نړۍ ۴۰ سلمه دولت او د تجارت په ۷۵ سلمه وسایلو قابض دی او دوی په نړۍ کې دخپلو ګټو پوره کولو په خاطر خپل شرطونه عملي کوي. دنړیوال اقتصاد له وېش څخه لویو هیوادونو ته برابره ګټه نه رسیږي.

خو دومره کيږي چې کم پرمختللي هیوادونه خپل اومه مواد لکه تېل، کانونه، کرنیز اجناس په پرمختللو هیوادونو په ډیر کم زیار او قیمت سره خرڅوي. چې له امله یې ددې پر ځای چې نااندولتوب له منځه ولاړ شي نور هم زیاتېږي. خوار هیوادونه د داسې تولیدي شیانو خرڅولو لپاره مجبورېږي چې تیارول یې خورا ډیر زیار ته اړتیا لري. غریب هیوادونه د تخنیکي کمزورتیا له امله داسې شیان له لویو ځواکونو او پرمختللو هیوادونو څخه اخلي چې دوی یې د جوړولو توان نلري نو بیا دغه شیان دوی ته په لوړ قیمت پرېوځي. خو دغه شیان تیارول ډیر اسانه کار دی. ښکاره خبره ده چې پدې ډول کار کې څوک ګټې ترلاسه کوي او څوک تاوان. ددې هر څه ترڅنګ مونږ ویلای شو چې نړیوال اقتصاد د لویو غریب ځواکونو اوملتي نیشنل کمپنیو تر پنځو لاندې دي. او دوی کولای شي چې دخپلې خوښې قیمتونه، تجارتي قوانین او اقتصادي اصول پر نورو تحمیل او مسلط کړي. دبیلګې په توګه په ۱۹۶۰ ز کال کې دنبرایه د یوې امریکي ټریکټر اخیستلو لپاره ۲۰۰ دکوفي بوری ورکولې، خو دا قیمت وروسته د یو امریکایي ټریکټر په بدیل کې په ۱۹۹۰ ز کال کې ۶۰۰ بوری ته ورسیدل.

پوښتنه - ملټي نیشنل کمپني ولې دومره ځواکمنې دي؟

ځواب-

په ټوله نړۍ کې دملټي نیشنل کمپنیو نمو او پرمختګ د پانګوال نظام د تکامل پایله ده، چې زیاتره یې دانفرادي ګټو پر سر ولاړ دي. ددغه ګټې دلاسته راوړلو لپاره پانګوال پخپل منځ کې سیالي کوي. دوی خپل تولید، پلورل زیاتوي او دخپل تجارت لپاره نوي بازارونه ګوري. د موجوده بازارونو استحصال، ارزانه زیار او د ارزانه اومه موادو په خاطر په نورو هیوادونو کې سرمایه گذاري کوي.

د دي ټولو لاملونو له امله دولت ديوغو خلکو په منځ کې راغونډ شوه. دا پدې مانا چې دولت د لويو پرمختللو هيوادونو ديوغو لويو شرکتونو په لاس کې دي. چې دنړۍ په زياتره شتمنيو يې کنټرول او برلاسي دي. کله چې دغه شرکتونه په معاشي توګه خپل شرايط تطبيق نه کړلای شي نو بيا دوی داستعماري هيوادونو سياسي اونظامي برخې دخپلو ګټو په خاطر استعمالوي. دوی تل دخپلو ګټو لپاره دبشریت شعار ورکړی دي. مونږ د دې شاهدان يو چې نوي استعماري قوتونه پريوګوسلاويه، افغانستان او عراق باندي بمباري د بشري حقوقو ژغورلو په خاطر کړېده. چې فقط دخپلو ګټو د لاس ته راولو لپاره يوه بهانه ده. دکلوبلايزيشن نظام دنيمکرتيا پټولو لپاره دپدې تر شا کار کوي. موجوده پانګوال نظام مونږ داسي تشریح کولای شو چې دوی په نړيواله سويه دعامې طبقې زيار باسوونکو استحصال او د نړۍ دهيوادونو ديوغوخواکونو او ملټي نيشنل کمپنيانو له لاسه استحصال شويدي. مانا بنکيلاک دی او دا پانګوال نظام دي.

پوښتنه - ايا دا ممکنه ده چې پرته د پانګوال نظام خلاف جنکيدلودنړيوال مالي فنډ او نړيوال بانک خلاف وجنګيږو؟

ځواب-

دنانډوله شيانو تبادلې چې غريب هيوادونه يې دغريت اولورې کندی ته وراچولي دي. غريب هيوادونه اړ دي، چې ددوي څخه قرضه واخلي چې په پايله کې يې په بشپړه توګه غلام شي. دقرضونو له امله دوي دنړيوالو ادارو اقتصادي پلانونه او نړيوالو اړيکو دجربان په خاطر دوي دې ته اړ اېستل کيږي چې ټولې خبرې ومني. نړيوال مالياتي فنډ، نړيوال بانک او نړيوال تجارتي سازمان دپانګوال نظام دپياوړتيا باعث ګرځي. له دې ځواکونو او ملټي نيشنل کمپنيانو دوی ته امکانات او پيسې ورکوي چې دوی مستقيماً ددوی دتګلارو دجوړولو او واک کې برابر شريک خاوندان دي.

ددې ادارو اصلاح او جمهوري کول ناممکنه خبره ده، ځکه چې که د دغې ملټي نيشنل کمپنيانو لپاره دوی ګټور کارونه او اړتياوې پوره نکړي نو بيا ملټي نيشنل کمپنيانې پر دوي باندي امکانات او پيسې بندوي او پرځاي يې نوي ادارې رامنځته کوي. دملټي نيشنل د ځواک بنسټ په پيدواري ذريعو باندي کنټرول او د دوي خپلول دي مانا داچې دمشينري، فابريکو، ځمکو او سرمايې خپلول دي. ترڅو چې دغه منصب خواران بې واکه شوي نه وي او دولت دخلکو جمهوري کنټرول کې نه وي راغلی نو دغه اوضاع نه اصلاح کيږي اونه ګټه تري اخيستلای شي.

پوښتنه - په سټايل، پراګ، لندن، پيرس، سپين، يونان او وينس کې د لاريونونو عوامل څه وو؟

ځواب-

نړيوال مالياتي فنډ او نړيوال بانک لخوا چې ځينو هيوادونو ته تش په نامه مرسته ورکول کيږي او په ترڅ کې يې تګلارې جوړيږي. دغه ټول هغه څه دي چې دنړۍ ډير پانګوال يې دخپلو شتمنيو دزياتولو لپاره کوي. دا پدې مانا چې د دولت لخوا هغه وسايل چې عادي خلکو ته ورکول کيږي وسايل نه، بلکې د روغتيا پر اسانتياوو بريد، په معاشونو کې کمی، معاشونه کمول، اضافې بونس نه ورکول، او په نورو داسي ډيرو شيانو کې کمی دکارګرو په قوانينو کې نه اصلاح او ولسي فابريکې شخصي کول شامل دي. په غريبو هيوادونو کې پدې ډول تګلارو باندي لا ډيرکار روان دی اوترڅنګ يې دملټي نيشنل کمپنيانو په واسطه د دغه قدرتي وسايلو لوټ چور هم شروع دي.

چې له امله يې دغريبې او شتمنې طبقې تر منځ توپير زياتيږي. په لوړه کې زياتوالی او چاپيريال دبريادي سره مخامخ کوي. دا لاريونونه چې پيل يې دستايل نه شوی وو اوس مهال په هر هغه ښار کې ترسترګو کيږي چېرته چې دمالیاتي فنډ، نړيوال بانک او د نورو نړيوالو مالي ادارو غونډې ترسره کيږي. دا په ريښتيا دځوانانو اوزياراېستونکو د يووالي او ددوی دنړيوالتوب يووالي اشارې دي.

پوښتنه - آیا ديوې جلا ټولنې جوړښت ممکن دی؟

ځواب-

په ټوله نړۍ کې دمالیاتي بودیچې ادارې او نور داسې استعماري سازمانونو پرخلاف کېدونکي لاريونونه ددوی دتګلارو نړيوال مخالفت څرګندوي. خو مونږ دغه ټول نانډولتوب له منځه وړل غواړو. نو بيا اړتيا ده چې په نړيواله توګه يو منظم خوځښت منظم کړل شي. چې پدې کې دکارګر خوځښت او د دي ترڅنګ ټول انقلابي بدلون دي.

دا خوځښت ديوملټي نيشنل کمپني او يا دبلې کومې غټې ادارې د له منځه وړلو تره حده نه دي پکار، زمونږ زيار بايد دپانګوال نظام له منځه وړلو پورې وي. بانکونه او لويې مالي کمپنيانې بايد په ولسي تحويل کې واخيستل شي. دملټي نيشنل کمپنيانو جمع کړای شوی دولت او شتمني بايد په نړيوال اقتصاد تاييد او دهغه له لوري استعمال کړی شي. او هم دخلکو دجمهوري کنټرول لاندې په سمه توګه داکتريت طبقې د ګټي لپاره استعمال کړای شي. يو سوسيالست انقلاب يواځينی بدل دي. دغه فقط ممکن نه، اړتيا ده. دغه ډول انقلاب او بدلون ديوې لوي کارګري طبقې په نمايندګۍ کې ديو منظم خوځښت لخوا ممکن دی پدې خوځښت کې بايد دټولنې هغه خلک هم واوسي کوم چې دپانګوال نظام دجبر ښکاريدي.

پوښتنه - دخلکو د دغو خبرو څخه څه مانا اخيستی شوو، چې وايې هغه سوسيالست دی؟

ځواب-

دمارکس داصطلاح پر بنسټ سوسیالیزم دپانگوال نظام او کمیونزم تر منځ د یو عبوري دور په توګه فکر کېږي. یو داسې نظام ته لاس رسې منو چېرته چې په ریښتني ډول د یو چاڅه دهغه داستعداد مطابق او هر چاته دهغه د اړتیا مطابق ورکولو خپلوي منځته ته راځي. د دې لپاره ریښتني بازار دمتبادل په توګه سوسیالیست هم ویل کېږي. خو شرط دادی چې ددوي مقصد دپانگوال نظام له منځه وړل وي او په ریښتني توګه دکارگرانو دجمهوري سوسیالیزم راوستل یې هدف وي.

پوښتنه - آیا داممکنه ده چې دپانگوال نظام پر ضد جنګ پرته دیوي ادارې یا شخص خلاف جنګ کیدلای شي؟

ځواب-

په ناندولیز نظام کې چې غریب کارګر په کې دغریت اولوېږي شپي تیروي او په ډیرو ستونزو کې راګېر وي دلویو ځواکونو د ادارو لطرفه قرض دار، همدا لامل دی چې همیشه غلام پاتې شوی دي. دخپلې نامساعدې وضعې له امله ددغو ادارو لطرفه ورکړل شوی پلان او قوانین پر ځان منلو ته اړشوی او دغه ټولې ادارې دپانگوال نظام دپیاوړتیا باعث ګرځي. دنوموړو ادارو اصلاح او جمهوري کول ممکنه نه بریښي، که چېرې دغه ادارې لویو ځواکونو ته ګټورې ثابتې نشي نو پر ځای یې نوې ادارې رامنځته کوي او دوی له منځه وړي.

پوښتنه - انقلاب څه ته وایي؟

ځواب-

دنورو تاریخونو ترڅنګ دانقلابي تاریخ په اړه هم باید داوویل شي چې څه وشول؟ او څنګه وشول؟ خو دغه به یوه نیمګړې خبره وي. دبیان څخه باید دغه معلوم شي چې دا څه وشول؟ دا داسې ولې وشول؟ څه بل شانته ولې نه کېږي؟ پېښې ته خو نه دکمپاین یوه برخه ویلي شو او نه دغه دمخکې څخه پلان کړل شوی پلان- دوی باید دخپلو قوانینو تابع وي. دخلکو په تاریخي پېښو کې ونډه دانقلاب یو داسي ځانګړتیا ده، چې په اړه یې شک نشي کیدلای. په عادي حالت کې دولت ځان د ولس څخه لوړ ګڼي. هغه که چېرې جمهوري یا دیکتاتور دولت وي. او تاریخ هم داسې کارپوهانو جوړولو کې مرسته کوي لکه بادشاه، وزیران، بیوروکریټ او دپارلمان وکېلان .

خو کله چې هغه وروستی شپې راورسېږي چې په خلکو کې دموجوده نظام پر خلاف زغم مخ په خلاصیدوشي. نو زور نظام او د دې چلونکي دسیاسي نظام څخه په زوره بیا اېستل کېږي. او ټول روایاتي نماینده ګان یو طرف ته او یو نوي نظام ته لاره هواروي. دپایلي مثبت والی او منفي والی او د دې تشریح به اخلاق پرستو ته پریږدو. تر کومه حده پورې چې زمونږ خبره ده نومونږ به حقایق لټوو. ځکه چې دکامل عیني حالت مونږ ته دا بڼېښي. زمونږ په نظر دانقلاب تاریخ هغه دی چېرته چې خلک دخپل قسمت بدلولو لپاره بل تاریخي میدان ته ورو ورو ورداخلېږي او لاس وهنه کوي.

پوښتنه - انقلابي ګوند څه ته وایي؟

ځواب-

یو ګوند فقط تنظیمي مساحت، یو نوم، یو بیرغ دخلکو راوغونډول او مشینونو نه وي. دیو مارکسسټ لپاره ګوند، یو نوم، یوه برنامه، دکار طریقه، فکرونه او روایتونه موجود وي. اوبیا چېرته چې په لوي شمېر کې ګوندونه او یا مشینرئ مانا ورکوي. نو پرته له کوم شکه دا هم اړینه ده چې دغه نظریې او مفکورې دکارګرو غوږونو ته ور رسول پکار دي او دا هم یوه لاره او ګوند ته اړتیا لري. د مارکسسټی ګوند لپاره اړینه ده چې له پیل څخه خپله نظریه او د برنامه بنسټ پیاوړی کړي.

چې دغه په خپله د کارګرې طبقې د ټولنیزې تاریخي تجربی پایله وي. له دې پرته دوی هیڅ نه وي، د انقلابي ګوند جوړښت تل د اتلانو د راغونډولو، د دوی د روزنې او تعلیم په صورت کې کیدلای شي. چې دغه د ګوند په ټول ژوند او مبارزه کې ملي رول پلی کوي. دغه د مسالې لومړی برخه ده، خو فقط لومړی برخه. دویمه برخه ډیره کړکېچنه ده، هغه دا چې د کارګرې طبقې زیاتو ملګرو ته څنګه خپل مرام او تصورات ورسولای شي.

پوښتنه - د انقلابی ګوند اړتیاوې پېښېږي؟

ځواب-

د یو مارکسسټي نظر دا مسولیت دی چې د کارګرې طبقې خوځښت ته د تجربې د غمومی اصولو پر بنسټ رنگ ورکړی، چې وکولای شي، د کارګرې طبقې ټولنیز یاداشت وګرځي. د خوځښت په داخل کې زمونږ ځانګړی رول او وجود، د دې خبرې جواز ګرځیدلای شي. که کارګره طبقه غواړي چې ټولنې ته بدلون ورکړي نو بیا د یو داسې ګوند چې یادونه مو یې کړې ده، جوړښت ډیر اړین دي. انقلابي چانسونه د یو ټاکلي وخت پورې نه وي. که کارګره طبقه وغواړي چې انقلاب په راوړلو کې بریا ومومي، نو بیا واکمنه طبقه د خپل دفاع په خاطر ډیر ژر د کارګرو دغه خوځښت تر پښو لاندې کوي. له بده مرغه د کارګرو طبقې پر واک د قبضه کولو زیارونو د تاریخ له داسې پېښو ډک دي.

د بیلګې په توګه په چیلې کې ۱۹۷۲-۷۳ دوران کې د یو انقلابي ګوند وجود په یو ورځ کې ندی تشکیل شوي. هم دغه تاریخ مونږ په ۱۹۶۸-۶۹ کې په پاکستان کې کتلی شو. دغه باید په شغوري توګه تشکیل کړای شي. او دغه جوړښت په نړیواله سوبه موجود د کارګرې طبقې په زیار او د له مخې موجودو ګوندونو او په ټولو کې د لاسوهنې له لارې پکار دي. د انقلابي ګوند او مشرۍ شتون د طبقاتي مبارزې په پایله کې داسې اغیزمن ثابتېږي لکه چې د قامونو په جنګونو کې د پوځ او ستر ځواک معیار، کردار او ورستنی اغیزمن ګڼل کېږي. څرنګه چې په جنګ کې په ناڅاپه توګه ستر درستیزوالان جنګ ته نه ودرانګي هم داسې د یو انقلابي ګوند جوړښت هم ناڅاپه نشي کېدلای. دغه باید تر کلونو او لسیزو پورې په سمه منظمه توګه تعمیر کړای شي.

ټول تاریخ او بیا په تېره د شلمې پېړۍ تاریخ مونږ ته هم دغه رانښایي. د کارګرې طبقې شهیده او لوړه انقلابي مشره روزالکسمبرګ تل په دا خبره زور راوړی چې خلکو! انقلابي خوځښت د انقلاب لاره ده. نو د نوموړې خبره بیخي سمه ده. د انقلاب په دوران کې خلک پیر ژر زده کړي کوي. ولې چې هغه انقلابي کیفیت وي، هم دا ډول چې دا تر ډیره وخته پورې پر ځای نشي ټینګیدلی. ټولنه هم په دوام داره توګه د پاڅون په شکل کې نشي ساتل کېدای، نه خو د تجربیاتو تر لاسه کولو لپاره دومره وخت وي، او نه کارګره طبقه دومره وخت لري چې په مزو مزو د چاپیریال څخه زده کړه وکړي. کله چې د ژوند او مرګ مساله وي نو د نیمګړتیاوو ډیر لوی قیمت ورکول په مونږ لازم شي.

لحاظه د دغه خبرې اړتیا ده چې د خلکو پر خوښه خوځښت له ګوند، برنامې، وړاندې اوضاع، تګلاري سره، مانا د انقلابي ګوند سره ونښلوو. باید د دغه کنټرول د یو منظمې مشرۍ په لاس کې وي. پانګوال نظام به په خپله له منځه نه ځي، د دغه نظام هر بحران به مونږ ته بیلا بیل مشکلات راوړي. فقط په نړیواله توګه د کارګرې طبقې شغوري زیار او د انقلابي مشرۍ جوړښت کولای شي، چې د پانګوال نظام په تابوت کې وروستنی میخ وټومبي.

هم دا علت دی چې پرته له کومه شکه مونږ ته د بغاوت اړتیا نشته، خو د کارګرې طبقې مطلب د ټولنې د ډیرکيو طبقې شغوري خوځښت ته اړتیا تر سترګو کېږي. مونږ ټول توپیر لرو، او دغه هیله باید ونلرو چې په یو شپه کې به ټول خلک په خپله یو پایلې ته ورسېږي، او په سبا کېدلو به ټول په ګډه انقلاب رامنځته کړو. مونږ ټول په مختلفو وختونو کې له مختلفو پېښو زده کړه کوو. د انقلابي فکر شتون په دې خاطر اړین دی چې د ټولو خلکو په راغونډولو دوی ته د ټولنې د بدلولو مسولیت ور په غاړه کړای شو.

پوښتنه - کمونیسټ مینې فیستو (مرام نامه) د سیاسي مبارزې کولو لپاره کوم بنسټیزه مارکسستي اصول وړاندې کړي وو؟

ځواب-

کمونستان (خلکیان) د جدي موخو په خاطر د کارګرې طبقې د جدي ګټو لاس ته راوړلو لپاره مبارزه کوي. خو هغه خوځښت چې په جریان کې وي، مارکسستان راتلونکي خوځښت ته پاملرنه کوي، او د هغه مشري په غاړه اخلي. خلکیان د بلې کومې کارګرې طبقې ګوند پر ضد کوم جلا ګوند نه جوړوي. او د کارګرې طبقې د مفاد پرته بل کوم مفاد نلري. دوی بیل کوم داسې اصول ځان ته نه غوره کوي چې د ترقۍ باعث کېږي، چې له دې دوی وکولای شي چې کارګره طبقه په کوم خاص صورت کې وړاندې کړای شي، یا په بله کومه اوضاع کې یې وساتي.

خلکیان له نورو کارګرو ګوندونو څخه دومره توپیر لري، چې لومړی د مختلفو کارګرو په ملګي زیار کې دوی پرته له کوم ملګي توپیره د کارګر طبقې ګډ مفاد په راوړلو زور راوړي، او له دې دوی د کارګرو ګټې روښانه کوي.

دویم دا چې د پانګوال طبقې پر ضد چې د کارګرې طبقې زیار له کومو روزنیزو پړاونو څخه تیرېږي، په هغه کې خلکیان په هر ځای او تل د ټولنیز حیثیت په څیر د ټول خوځښت نمایندګي کوي.

د کمیونستانو هدفونه د نورو کارګرو ګوندونو څخه جلا نه دي، مطلب د دوی هدف د کارګرې طبقې یووالې او منظم کیدل دي. باید د پانګوالې طبقې زور له منځه یوړل شي، او کارګره طبقه واک ته ورسول شي. د کمیونزم یواځینی هدف د شخصي شتمنو له منځه وړل ندی، بلکې د پانګوال نظام شتمني له منځه وړل دي. او دا باید یاد وساتل شي چې د کارګرانو هیڅ وطن نه وي، او چې کله دوی هیڅ نلري نو څوک به څه له دوی څخه په زور واخلي.

پوښتنه- د سوسیالیزم د حتمي کیدولو په اړه د مارکس څه نظر وه؟

ځواب-

مارکس چې د پانګوالې ټولنې په سوسیالستي ټولنې کې د بدیلولو کومه پایله وړاندې کوي. هغه د موجوده وخت د ټولنیز تکامل د اقتصادي قانون لاندې تر سره کېږي. د مارکس د مړینې وروسته په پنځوسو کلونو کې د زیار ټولنیز صورت په ډیر ښه والی سره پرمختګ کړی دی، او د زرګونو صورتونو په خپلولو خپله څرګندونه ډیره روښانه کړې ده. لویو تولیداتو کې اضافه، کارګر خوځښتونه او سازمانونو تر څنګ د مالیاتي سرمایې قوت او پراخوالی چې چې کومه بی شمیره اضافه رامنځته شوې ده، د سوسیالستي ټولنې د عملي کیدلو جواز دي. د دغه بدلون فکري او اخلاقي قوت ډیر خوځون، او دغه ته عملي بڼه کارګره طبقه، چې روزنه یې په خپله پانګوال نظام تر سره کړې ده، د بدلون ذریعه کیدلې شي.

د پانگوالې طبقې پر ضد د کارگرې طبقې مبارزه مختلف صورتونه لري. د دغه پیل له اقتصادي زیار څخه کیږي، او بلاخره په سیاسي صورت بدلېږي. چې هدف یې سیاسي واک د کارگرې طبقې بریا ده. چې کله تولیدات ټولنیز صورت خپل کړي نو بیا تولیداتي ذرایع په لازمه توګه د ټولنې شتمني وګرځي. مطلب هغه خلک چې خلک له کاره شري، په خپله وشرل شي. له دې بدلون وروسته به په سمدستي توګه د کارگرانو په تولیداتي قوت کې ډیر زیاتوالی راشي. د کار وختونه به ځای ته راشي. او د ورکوټیو صنعتونو د وروسته پاتې او خوره وره تولیداتو ځای به ټولنیز او ښه زیار ونیسي. پانگوال د صنعت او د کرنې ترمنځ تړاو ریبی. سوسیالیزم چې ډیر پرمخ تللی نظام دی، د دغه ډول تړون د تړولو لپاره به له سره بعضي نوي عناصر تشکیليوي. د صنعت او کرنې ترمنځ د ټولنیز زیار په یو ځای کولو او د ساینسي شغوري تطبیق په ترڅ کې دغه یووالی رامنځته کیږي. او د دې تر څنګ له سره بشري نفوس تجزیه کیږي. هم دا رنگه د کلیوال وروسته پاتې والی، ځانګړیتوب او بریریت تر څنګ په لویو ښارونو کې د خلکو په غیر فطري توګه راغونډ شوی ټولنغونډ به هم له منځه یوړل شي.

اوسنی پانگوال نظام د لوړو صورتونو یو نوی کورنی نظام، د ښځو لوړوالی، او د نوی نسل د روزنې په اړه نوي حالات وزېږول. په عصرې ټولنه کې د پانگوال نظام له لوري د ماشومانو او ښځو د زیار استحصال او د کورني نظام حتمي ګډوډي، انتهایي ویرونګې، د تباهی وړ او ناوړه صورتونه خپلوي. خو د معصر صنعتي تولید د ټولنیز انداز په ترڅ کې او د یو منظم عمل له چوکاټه د باندې د ښځو، ځوانانو او د دواړو جنسونو سره تړاو لرونکي، بچیانو ته یو اړین کردار سپاري چې له دې لارې د جنسونو د تړاو او د کورنی یو لوړ صورت یو نوي اقتصادي بنسټ حتما ورکوي.

ښکاره خبره ده چې د کورنی عیسایي بیوتونک هیت(ظاهری صورت) حتمي او کامل خیال کول یو بې چوکاټه خبره ده. ټول پخواني ژومي، یونایي یا شرقی هیتونه(صورتونه)که په ټولنیزه توګه وکتلی شي، نو دغه دتاریخي تکامل کړې دي. له دې پرته دا خبره هم روښانه ده، چې په حقیقت کې په ټولنیزه توګه زیار اېستونکي ټول چې په دوه جنسونو او د هر ډول عمر خلکو څخه وي، په مناسب حالاتو کې په لازمه توګه د بشري پرمختګ سر چینه وګرځي. او دا چې په خود ژو او وحشیانه پانگوال صورت کې چې چېرته یو کارګر د تولیداتو د کړنې له امله ژوندی وي، او دا نه چې تولیداتي کړنه د کارګر لپاره وي، دا حقیقت د اداري فساد او غلامو مریضیو سرچینه وګرځي.

پوښتنه- د تاریخ مادي تصور څه دی؟(د لینن وضاحت)

ځواب-

پخوانی ماده پرستي نامکمله، غیر مستقل مزاجه او یو طرفه ده. او د دغه ټولنې ساینس د مادي بنسټونو سره نېلولو او بیا د دغه پر بنسټ د ساینس له نوي سره تشکیل کولو ته اړتیا ده. او دا چې د ماده پرستی له نظره شغور د ذات یا شخصیت څرګندونه کېل کیږي، دا نه چې له دې هم چپا.

هم دا رنگه چې کله مونږ د ماده پرستی نظر تطبیق د انسانانو پر ټولنیز ژوند کوو، نو بیا دا خبره مخې ته راځي، چې ټولنیز شغور د ټولنیزې هستی بیل یا څرګندونه ده. بشر د فطرت سره څنګه لاس او ګریوان دي؟ مطلب د تولیداتو هغه عمل چې له امله یی انسان خپل ژوند په ځای ساتی او له دې دا خبره هم روښانه شي چې نوموړی د تولیداتي اړیکو تشکیل څرنګه رامنځته کیږي. او د دغه په ترڅ کې څه رنگه ذهني تصورات او مفکورې رامنځته کیږي. بشری ټولنه او دغه پر تاریخ د مادي نظر د بنسټیز اصولو تطبیق ډیر په بشپړه توګه داسې وړاندې شوی دي.

د خپل ژوند د ټولنیزو تولیداتو په ترڅ کې خلک له یو بل سره په داسې خپلویو کې وتړل شي چې کوم د حتمي تر څنګ د دوی د هیلو د طبیعت پر ضد هم وي. مطلب هغه تولیداتي ریښې چې کومې د مادي تولیداتي ځواکونو د ودې د مخصوصې کچې سره سمون خوري.

د ټولنې اقتصادي جوړښت هم د دغه تولیداتي ریښو په ترڅ کې منځ ته راځي. هم دغه هغه ریښتني بنسټ دی، چې پر دغه یو قانوني او بهرنی سیاسي جوړښت ولاړ وي. او د ټولنیز شغور مخصوص صورتونه هم دغه سره سمون خوري. د مادي ژوند تولیداتي طریقه د ټولنیز، سیاسي او د فکري ژوند د عمل تعیین کوي.

د تاریخ مادي تصور د کشف کولو له امله یا که په وضاحت سره وویلی شي، چې د مادیت (فلسفیه ماده) د ټولنیزو څرګندونې د مرکزیت پورې پرله پسې پراخوالی د دې باعث شو، چې په مخکې تاریخ کې موجود وه. او د دوه لویو نظریاتي نمکړتیاو د له منځه وړلو باعث شو. لومړی دا چې هغوی ډیر نه ډیر فقط د بشري تاریخ د کړونو د نظریاتي هڅو څیړنه کوله. خو د دغه هڅو د بنسټونو هیڅ ډول څېړنه به نه کېدله. او نه به د ټولنیزو ریښو د تکامل په نظام کې پټو یا برېښو قوانینو تعیین کېده، او نه دوی دغه خبره مخې ته کېدله چې د دغو ریښو کړه وړو په دغه امر دي. چې آیا د تولیداتي پرمختګ سویه تر کوم لېوله پورې ده؟

دویم دا چې دغه ډول تیوري د نفوس د ډېرکیو خلکو د کړو وړو نمایندګي نه کوي. او حال دا چې په لومړي ځل د تاریخي مادیت له لارې د خلکو د ټولنیزو حالتو او په دغه کې د بدلون ساینسي او دقیقه مطالعه په لومړي ځل ممکنه شوه.

د مارکسیزم څخه مخکې ټولنپوهنه او تاریخ پوهنه له ایخوا دیکخوا څخه را غونډه کړای شوې ده. دا د نیمگړو حقایقو راغونډول وو، او د تاریخي کړنې او د انفرادي اړخونو منظر کښی. پرته هیڅ نه وو، د مختلفو اړخونو په ټولنیزه توگه جایزه اخستلو وروسته دغه د تاریخي کړنې په انفرادي اړخونو کې روان عمل سره د مختلفو طبقو د تولید او د ژوند د اوضاعی په اهمو سمو تعریفونو کې گڼل کیږی.

هم دغه غالب تصور یا د دغه د تشریح د انتخاب د جایزې وروسته له دې حقیقت څخه پرده اوچته کړه، چې ټول تصورات، مفکورې او مختلف صورتونه د تولید د مادي ځواکونو د پېښو څخه رازیږیږی. داسې مارکسیزم د ټولنې او د اقتصادي نظامونو د زیږښت، غړوج او د زوال د کړنې پراخی مطالعې ته لاره هواره کړه.

خلک خپل تاریخ په خپله جوړوي، خو د خلکو مانا د خلکو د ډبرکیو طبقې د هڅونې او کړو تعین کوم شی کوی؟ مطلب د بشری ټولنو ترمنځ د روان ټکرونو پایله څه ده؟ د بشر د ټولو کړو بنسټ او د مادي ژوند د تولید ښکاره حالات او شرایط څه وو؟ د دغه حالاتو د تکامل قانون څه ده؟ مارکس دغه ټولو خبرو ته په پاملرنې سره د تاریخ ساینسي مطالعې ته لاره هواره کړه، چې د دې له مخې د هر ډول تنوع او تضاداتو تر څنګ دغه یو عمل دی او د مخصوصو قوانینو تابع دي.

پوښتنه - د مارکسیزم د جدلیاتی فلسفې تشریح؟

ځواب-

جدلیات (دایلیکتیکسیزم) خو نه خیال دی او نه تصوف، که دغه د ژوند عادي مسایلو پورې محدود نه کړای شي نو دغه یو ساینس دی، چې دا له دی کړکیچن او اوږد محاله اعمالو پوهې ته په لاس راسي کیدلای شي. د جدلیاتو او رسمي منطق ترمنځ هم هغه تړاو دی کوم چې د لاندنیو او بهرنیو ریاضیاتو ترمنځ وي.

د ارسطو د عامې قضیې منطق داسې پیل کیږی، چې الف مساوی دی د الف. دغه مفروضه د بی شمېره بشري اعمالو لپاره منل کیږی. خو په حقیقت کې الف د الف مساوی نه دي. که دا دواړه ټکي د محدث شیشي لاندې کیښودل شي، نو دغه پورته خبره به په اسانۍ سره مغزو ته ولویږی. دغه د یو بل څخه توپیر لري. خو دغه انتقاد کیدلی شي چې دغه فقط دیو ډول مقدار استعداد دي. د بیلګې په توګه یو پونډ بوره په اصل کې یو پونډ نه وي. یوه لوړه پیماننه کولای شي چې دغه فرق روښانه کړي. دا خبره هم سمه ده چې ټول شیان پرته له کوم داخلي خپل حجم، وزن او رنگ بدلوي. چې دا په خپل ذات کې برابر یا مساوي نه وي. یو سوفسطایي ویلي دي، چې په یوه خاص شیبه کې یو پونډ بوره د یو پونډ وزن مساوي یا برابره وي.

که دغه پیچلې او د شکمنې قضیې عملیې قدر له سترگو وغورځول شي، نو بیا به هم دغه نظریاتي کره کتنه تحمل نکړي شی یا ونه منل شي. مثلاً مونږ یو ټکی شیبه په څه ډول په حقیقی توګه تصور ته راوړی شو. دا که د وخت یوه اوږده موده وی نو بیا په دغه موده کې هغه شیبه خالصتا د ریاضی تجرید/جلولي دي. مطلب د وخت صفر. خو هر شی د وخت په داخل کې یا چوکاټ کې شتون لري. او شتون په خپله د بدلون د لاسوهنې پرته یو عمل دي. د پایلې په توګه هر وخت د موجودګی یو بنسټیزه عنصر بدلون وي. (مطلب چېرته چې وخت وي او وخت په خپله یوماده ده! هلته موجودګي وي، اوموجودګي په خپله یو بدلون وي، ځکه چې دغه د کمیتی پېښو په ترڅ کې واړه واړه بدلونونه ښکاره کیږي، چې وروسته د پېښدلو په صورت کې لوی بدلون رامنځته شي. خو دغه د کمیتی پېښو په معیار باندې اړه لري، چې دا وړې پېښې څومره معیاري وي او څرنګه کولای شي چې کمیتی او کیفیتي بدلونونه دایم وساتي (د افغانستان ټور انقلاب څخه د کمیتی او کیفیتي بدلونونو ډیر ښه مثالونه اخیستی شو، چې وروسته د انقلاب ماتوونکو عناصرو ښکار شول)

له دې وروسته مونږ دغه پایلې ته ورسیدو چې د الف د الف برابرکیدلو مطلب دا دی چې یو جنس د خپل ځان برابر وي. شرط دا دی چې بدلون بیاونه مومی، خو کله چې یو شی بدلیږی نه، هغه موجود هم نه وی.

په لومړي پړاو کې دغه ژوري خبری بې گټی ښکاري، خو که حقیقت ته لار شو نو دغه د ورستی پریکړې په څیر اهمیت لري. یو طرف ته د الف د الف سره برابریدلو قضیه زمونږ د ټولې پوهې څخه جلاکیدل دي. خو بل لوری ته هم دغه خبره زمونږ ټولې نیمګړتیاوې په ډاګه کوي. د کومې تېروتنې پرته مونږ الف برابر د الف قضیه کارولای شو، خو کله چې د یو څه حدودو په چوکاټ کې وی، نوکه چیرته د یو زبردست کار په دوران کې په الف کې کمیتی بدلونونه د نشت برابر وي، نو بیا مونږ ویلی شو چې الف د الف برابر دي.

د بیلګې په توګه په هم دغه طریقه د یو پونډ بوره خرڅونکي او اخیستونکي ترمنځ د راکړې ورکړې خبره جوړه کیږی، هم دغه ډول د سترګې د حرارت درجې هم ټاکلې کیږی. یو څه موده مخکې د ډالرو د اخیستنې دټاکلو قوت هم داسی کیدل. خو کمیتی بدلونونه بعضې وخت د چوکاټ څخه لرې په کیفیتي بدلونونو واوړي. کله چې یو پونډ بوره د اوبو یا تیلو سره یو شي، نو بیا دغه یو پونډ نه پاتی کیږي. او کله چې یو ډالر د یو جمهور ریس په جیب کې وي، نو هغه یو ډالر نه وي. په یو نازکه اوضاعه کې مقدار په معیار بدیدلی شي. د دغه شیبې معلومول د ټولنپوهنې په شمول د نورو علومو څانګو ته ډیر اړین او کړکیچن کار دي. هر کارګر په دغه ښه پوهیږي، چې نوموړی دوه بیل شیان یو شانتي نشي جوړولای. څرنګه چې د پیتلو له سیخونو څخه د یو لږ څه بدلون وروسته تېر یا توره جوړیږي. خو دغه بدلون به تر یو حده پورې پکار وي. (دغې ته زغم یا تحمل ویلی کیږی)

هم دغه تحمل ته په کتلو سره فکر کېږي چې ټولې ټوري يا شمشيرونه يو شانتي دي. (مطلب الف د الف برابر دي) کله چې دغه تحمل زيات شي نومقدار په معيار کښی بدل شي، يا داسې ويلي شو چې تېر يا شمشير بې کاره شي.

زمونږ ساينسي فکر زمونږ د عادي عمل يوه برخه ده چې په دې کې تخنيک هم برخه لري. تر کومه چې د نظرياتو خبره ده نو د دغه لپاره هم د زغم اړتيا ده. چې دغه د الف برابر قضيه څخه نه رامنځته کېږي، خو د دې قضيه د جدلياتي منطق څخه زېږون مومي. مطلب هر شی هر وخت بدلون مومي. د عام عقل ښه خبره په دغه حقيقت کې پته ده چې دغه په تدريجي ډول له تحمل څخه مخکې وځي.

پانگوالي، اخلاقيات، خپلواکي او د کارگر دولت تر څنګ يو داسې سپک خيال هم د تجريداتو/نه وپشولو په څير تړلی وي. مطلب پانگوالي د پانگوالي برابر وي، او اخلاقيات د اخلاقياتو برابر وي. خو جدلياتی فکر شيانو ته د دوی د بدلون په لړليد کې گوري، او په مادي حالتو کې د هغه بدلونونه ټاکي چې له چوکاټه يې پورته، الف الف نه پاتی کېږي. (دلته د ليکوال مطلب دا دی چې الف کې واړه واړه بدلونونه ډير اړين دي، هم دغه يو حالت دی چې الف الف نه پرېږدي خو دا هيله بايد ونشي چې دا بدلونونه به د چا په خوښه رامنځته کېږي، ځکه چې بدلونونه د ټولني او يا د هغه شي فطرتي کړنې په ترڅ کې رامنځته کېږي، د بيلگې په توګه پانگوال نظام که هر څومره جبر، ظلم، دورواغ يا بل څه چې د ټولني انفرادي يا اجتماعي فکر له منځه وړولو لپاره ترسره کوي، يو ورځ يا شيبه کيدلی شي چې رېښتيا سره مخامخ شي، نو دغه رېښتيا که د بدلون په ډول اخلي، مطلب د کاميابۍ په لوري يا د ناکامۍ په لوري، خو دغه وخت به معياري وي)) هم داسې يو کارگر دولت، بيا دولت نه پاتی کېږي.

د يو نيمګړي خيال بنسټيزه نيمګړتيا دا ده چې دغه حقيقت بې حرکته گڼي. حال دا دی چې حقيقت له ازله په حرکت باندی راروان دي. جدلياتي فکر نظرياتو ته تر ممکن حده پورې سموالی، پراخوالی، زغم او د ښه والي مواد بښي. خو يوه روښانتيا چې نظريات تر عملي ژونده پورې نږدې کوي. دغه مقام د يو عام پانگوال نظام له امله په وجود کې نه راځي خوولې د پرمختګ د يو خاص مرحلې پانگوالي، او عادي کارگر دولت نه، خوولې د يو استعماري هيواد تر شا او خوا په يو وروسته پاتی هيواد کې کارگر دولت.

د جدلياتی فکر د نيمګړتيا يا سپکوالي سره هم هغه خپلوي ده، کومه چې د روان انځور درېدلي يا بی حرکته انځور سره وي. روان انځور د بې حرکته انځور پر ضد نه ولاړېږي، خو د حرکت د اصول په واسطه بې حرکته انځورونه د يو تسلسل په ترڅ کې منظم کېږي. ((که مونږ په ښکاره اوضاع يا سياسي حالاتو کې دغه جدلياتی بيلګه پر ځای کړو نو د عربو او اروپا ورستيو خوځښتونه چې معياری وو، خو د يو منظم کارگر يا سياسي گوند د نه شتون له امله په شا وتمبولی شو، خوولې دغه بيا تکراری خبره ده چې واړه واړه بدلونونو وروسته د معياری بدلونونو په ترڅ کې وکولای شي، چې په راتلونکې کې نوي انقلاب ته لاره هواره کړي))

جدليات له رېښتيا څخه انکاري نده، خوولې دغه ډير زيات رېښتيا راسره داسی وګڼي چې مونږ هغه حقيقت چې د ازل راهسې د بدلون ښکار وي، ډير له نږدې څخه کتلای شو. هيکل په خپل يو کتاب(منطق) کې د قوانينو يوه سلسله رامنځته کوي، د بيلگې په توګه د مقدار په معيار کې بدليدل او هغه هم د تضاداتو په ترڅ کې مخ ته تلل.

د هيت(صورت) موادو ټکر په تسلسل کې مداخله، د امکان په حتمي کيدلو کې بدليدل او نور ډير څه. د نظرياتی فکر لپاره دا هر څه دومره اړين دي لکه د قضیې لپاره چې لومړی کارونه وي.

هيکل د پارون او مارکس څخه مخکې ليکلي وو، د فرانسه انقلاب چې فکر ته څومره پياوړتيا بښلی وه، د دغه له امله هيکل د ساينس د پرمختګ له مخې وړاندوينه کړی وه. بحرل دا د يو لوی انسان لويه وړاند وينه وه. خو هيکل صيب دې ته يو خيال پرستانه کردار او خوی ورکړ، نوموړي خيالی سيوری حتمي حقيقت وګرځول. خو مارکس په مقابل کې وويل چې دغه خيالی سيوري د مادي جسدونو د حرکت انځور دي. مونږ خپل دغه جدلياتی ماده پرست وایو چې د دغه سيورو جړی نه په اسمان کې دي او نه زمونږ د خپلواکه خوښۍ لاندې دي. خوولې دغه په ښکاره حقيقت، مطلب په فطرت کې دي. شغور له شغور څخه زېږون اخلي. ارواح پوهنه له جسدي علم، عضوعی نړۍ له غير عضوعی نړۍ څخه، نظام شمسی د ستورو له غونډل يا وريځو څخه، د پرمختګ په هره پورې د هر گام مقداري بدلونونه په معيارونو کې بدلېږي. زمونږ د فکر په شمول د جدلياتی فکر د بدليدونکې مادي مختلف رنگونه او صورتونه نه دي. په دغه نظام کې د شيطان، غير فانی روح، د قوانينو ورستني قدرونو او اخلاقياتو لپاره هيڅ ځای نشته. جدلياتی فکر د فطرت له جدلياتو پيدا کېږي. او دغه رول په بشپړه توګه مادي وي.

ډارونيزم چې د مختلفو درجو له مقدار څخه د معيار ته د ختلو وضاحت کوي. د نامياتي مادې په نړۍ کې د جدلياتو لويه بریا ده.

دويم لوی کشف د کيمياوي عناصرو د اتوم د اوزان ټيبل دي. او له دغه وروسته يو بل کشف د يو عنصر په بل عنصر کې د بدليدولو کشف کول دي. د هيت تر څنګ د درجه بندۍ پوښتنه هم له دې سره ډير نږدې تړاو لري. چې دا په خپله په ټولنيز او فطرتي ساينس کې يو شان مهم والی لري. په اتلسمه پېړۍ کې د سويډن د نباتاتو پوهنمل چې شيانو د نه بدليدولو کومه خبره کړی وه، په هغه کې د ونو او بوټيو د بهرني خصوصياتو مطابق تشریح او درجه بندی شوي وه. د نباتاتو د علم هغه معصومانه زمانه د منطق د معصومتوب زمانې سره سمون خوري.

ځکه چې زمونږ فکر هم داسې پرمختګ کوې څرنگه چې دا نور شيان پرمختګ کوي. د نه بدليدولو خيال هغه وخت په حتمي توګه له بېخه وه ايستلای شو، کله چې د بوټو د تکامل د تاريخ مطالعه وکړای شوه. او داسې د يو حقيقي درجه بندۍ بنسټ کيښودلی شو. مارکس چې له پارون څخه په واضحه توګه يو بيل قسمه باشغوره جدليات پرست وه، او د بشري ټولنو ساينسي درجه بندۍ کشف يی د دوی د پيداواري ځواکونو په

ترخ کې رامنځته کړې وه. نوموړي د ټولنې د شتمنو په سر د اړیکو ساخت هم معلوم کړې وه، چې د ټولنې په سمه توګه څیړولو پورې اړه لري. د دولتونو او ټولنو نیمګړې درجه بندۍ ځای مارکسیزم ونيول. چې دا په خپله د جدلیاتي مادیت درجه بندي ده. د مارکسیزم طریقې خپلولو وروسته د کارګر د دولت د نظریې او د زوال ستني تعین کیدلی شي.

څرنگه چې مونږ ګورو چې دا به تباہ کیدونکی جهالت او بی خبرې به یې د دغه تایید وکړي. په دغه کې هیڅ ځای مابعدالطبیعیاتی یا عالمانه خبره ځای نلري. په نوي ساینسي فکر کې جدلیاتي منطق د حرکتی قوانینو څرګندونه کوي. بل لوري ته د جدلیاتي مادیت پرضد روان زیار د یو پخواني تیر شوی وخت، د منځنۍ پانګوالې طبقې تنګ نظري، د خپل ځان مطرح کونکو د پوهنتونو استادانو او له مرګ وروسته راتلونکې ژوند احساسات لرونکي څرګندونه یا ترجمانی کوي.

پوښتنه- طبقاتي مبارزه څه ته وایي؟

ځواب-

مونږ ټول پوهیږو چې په یوه ټولنه کې د بعضو خلکو موخې او کوښښونه د نورو خلکو د موخو او کوښښونو سره په ټکر کې وي. او دغه هم معلومه خبره ده چې ټولنې ژوند د تضاداتو څخه ډک وي او دا چې تاریخ د ټولنو تر منځ او په داخل کې یوه مبارزه په ډاګه کوي. او دا پرته له انقلابه او انقلاب په شاتمبول، جنګ او سولې، جمود او ټنډپرمتختګ یا زوال پرله پسې په یو بل پسې ځي راځي.

مارکسیزم په دغه سلسله کې د طبقاتي مبارزې نظریه وړاندې کوي. په ظاهره چې کوم انتشار او نېمګړتیاوې تر سترګو کیږي، په هغه باندې عملي کیدونکی قوانین کشف کوي. د کوم یو یا ډیرو ټولنو وګړیو ټولنیز زیارونو د مطالعې له امله زمونږ لارښونه د دغه زیارونو پایلو ته ساینسي لرلید په صورت کې کیدلای شي. او دغه متضادم زیارونه د دغه طبقو د ژوندانه طریقو او د حقیقت له توپیره زیږون موموي. چې دې کې هره یوه ټولنه تجربه کوي.

کارل مارکس په کمیونسټ میني فیستو کې لیکي چې په تاریخ کې څومره ټولنې هم تیرې شوې دي، تاریخ یی له طبقاتی مبارزو څخه ډک دي. لکه د اقا او غلام، پیوډال او بزګر، پانګوال او کارګر، لنډ دا چې جابر او مظلوم دواړه هر وخت د یو بل سره لاس او ګریوان وو. او په یو داسې جنګ کې به په دوام داره توګه را سره مصروف وو، چې کله به دغه پټ وو او کله به ښکاره. او د دغه جنګ پایله به دا رواتله چې یا به یې په ټولنه کې بشپړه بدلون رامنځته کیدل او یا به د دواړو ښکیل ډلو تباهی حتمي وه.

د پیوډالی له کنډوالو راتلې عصري پانګواله ټولنه هم د طبقاتی دوښمنانو په ختمولو کې پاتې راغله. دغه فقط دومره وکولای شول، چې نوي طبقاتو ته یی زیږون ورکړ. د جبر نوي وسایل یی رامنځته کړه. د پخواني صورتونو په ځای د مبارزې نوي صورتونه پر ځای شول. زمونږ د دور یا عهد مانا د پانګوال د دور روښانه خصوصیات دا دی چې طبقاتي دوښمنان یی ډیر ساده کړه. دغه پوښتنه داسې مطرح کیدلای شي چې دوه سیالي کونکي ټولي یې رامنځته کړل.

د دوه لوړو طبقو وروسته، چې دواړه د یو بل سره لاس او ګریوان دي. پانګواله او پرولتاریه-

د مارکس د کمیونسټ میني فیستو څخه اخستلی شوي لاندې ټکي څرګندوی چې مارکس د عصری ټولنې د هرې منځۍ طبقې په حیثیت سره د ښکاره تجزیې په اړه څه ډول وضاحت کړې وه.

نن چې د پانګوالي طبقې په مخ کې کوم طبقات راولاړ دی په هغه کې په ریښتني مانا کې پرولتاریه یواځینې انقلابی طبقه ده. نوری طبقې د عصری صنعت په مقابل کې وولپړې او اخر ورکی به شي. پرولتاریه د دغه مخصوصا او نه ورکیدونکی تولید دي. لاندنۍ طبقه، منځني صنعت، ډکاندار، لاسي کارکونکي او بزګر.

دا ټول د پانګوالې طبقې پر ضد په دا خاطر جنګ تر سره کوي، چې دوی خپلو ځانونه د منځنې طبقې په څیر محفوظ کړي، لحاظه دوی انقلابی نه دی، خو څه چې یی درلوده د هغه خوښونکي دي. خو له دې هم ډیر بد، ځکه چې دوی د تاریخ د پایې د سرچپه تاواولو کوښښ کوي. که دوی فرضا انقلابیان هم وی، نو فقط ځان په پرولتاریه کې د بدلیدو له ویرې دي. لحاظه دوی د حال نه، د راتلونکې ګټو دفاع کوي. دوی دلته خپل نظر پر شا غورځوي او د پرولتاریه نظر خپل کړي.

په ډیرو لیکونو کې چې د تاریخ په اړه دي، مارکس د مادي نظر له لارې د تاریخ لیکلو ډیر لوړې او ژورې بیلګې ورکړې دي. د هرې انفرادی طبقې او بعضې وخت د یو طبقې په داخل کې موجود ګروهونو د حیثیت په تجزیه کولو سره واضحه کړې ده، چې ولې او څنګه هره طبقاتي مبارزه یوه سیاسي مبارزه وي. پورتنۍ لیکنه یې یوه بیلګه ده، چې مارکس د تاریخي تکامل د پایلې ټاکل وروسته د یو طبقې په بله طبقه کې د بدلیدل دوران چې کوم لومړی مراحل راځي، لکه د ماضی څخه د راتلونکې په لوري سفر، او د بیچلیو ټولنو د ریشو د تړون تجزیه کوي. د مارکس اقتصادي نظریه د دغه نظریې ډیر پراخ، ژور او تفصیلی تایید او د دغه عملي کیدل دي.

پوښتنه - د مطالعې په اړه د ټراټسکي څه نظر وه؟ (۲۹مې می ۱۹۲۳)

ځواب-

کرانو ملکړيو!

تاسو گله کړې وه، چې تاسو د خپلې خوښې ۱۰٪ سلنه کتابونه هم نه دي لوستلي، او تاسو پوښتلي دي چې دغه لپاره یو مناسب مهال وېش څنگه جوړ کړای شي. دغه یو ډیره پیچلی پوښتنه ده ځکه چې د دغه پریکړه هر شخص د خپلو مخصوصو اړتیاو او جالبیتیا ته په کتلو سره په خپله کوي. خو بیا هم دلته د دې خبرې یادونه اړینه گڼم چې یو سړی څنگه د موجوده ادب په اړه با خبره پاتې کیدلی شي. که هغه ساینسي دی یا سیاسي او یا بل څه- د نوموړې کړه وړه یوازې د وخت په مناسب تجزیه باندې نشي کیدلی خو د هغه سړي په سابقه روزنه باندې هم. ترکومه چې ستاسو د پارټیوته (د ځوانانو گوند) په اړه حواله ده، نو زه یوازې دومره مشوره در کولای شم چې تاسو د ښووالی څخه کار مه اخلې. او ځانونه ډیر مه خوروی. د یو موضوع په پریښودلو بلط موضوع ته تېښته مه کوي. او بل یو کتاب تر هغه مه پیل کوي، چې تر څو مو لومړی کتاب خلاص کړای نه وي، تر هغه چې تر څو مو پر مفهوم او مانا بشپړ غور او فکر، او پکې مسلکې شوي نه وي. ماته په را زړه دی چې زه کله ځوان وم نو ما هم فکر کول چې ماسره پریمانه وخت نشته. تر دې چې زه په زندان کې وم، نو ما فکر کول چې زه کله ټوله ورځ مطالعه کوم، نو بیا هم دا زما لپاره کافي نه ده.

داقتصادي څانگې په څیر په نظریاتي څانگه کې هم تر ټولو مشکل او وخت غوښتونکې مرحله د لومړي سرمایي راغونډول وي. یوازې د علم مخصوص عناصر (لکه د کار طریقې) باندې بشپړه لاس واکي وروسته دغه د خپلو فکري کړونو اړین جز گرځولو وروسته نه تاسو د دغه څانگې ادب باندې پوهیدلی شي. چې تاسو ترې خبر یاستی. بلکې د علم پرهغه څانگو هم تاسو پوهیدلی شي. چې له دې توپیر لري. ځکه چې په ورستی تجزیه کې د کار طریقې تل یو شان وي.

ښه خبره دا ده چې یو کتاب ولوستلی شي او بله ښه خبره دا ده چې په یو وخت کې پر یو وړې خبرې په بشپړه توگه برلاسي اوسېږي. یوازې هم دا لاره ده چې د پوهیدلو اعصابی استعدادنه په رښتیا هم په دغه فطری اوضاع کې وده وکړي. خو په یو بل پسی باور لاس ته راوړی او وده به وکړي. دغه لومړنۍ خبره په ذهن کې پر ځای کولو وروسته تاسو کولای شي، ځان ته په اسانۍ سره یو مهال وېش جوړ کړی. او بیا دیوې جالبیتیا څخه بلې ته لاس رسی به تاسو ته یو جالب خوند درکړي.

پوښتنه - پرله پسې دوام داره انقلاب څه ته وایي؟

ځواب-

د نظریي دوام داره انقلاب عملي بنسټونه په دريو ټکو باندې ولاړ دي. د وروسته پاتې والی او معصرتوب پر نوم د ولاړې ټولنې واکمنان د خپل تاریخي او اقتصادي کمزوری له امله دغه واکمنان استعداد نلري. چې دغه ټولنې پر مختلې یا عصري کړي. په تاریخي توگه د پانگوال صنعتي انقلاب کومې غوښتنې چې باید پانگوالې طبقې بشپړه کړای وای. په دغه کې د هر قوم او ملکي دولت جوړښت، د عصري صنعتي ټولنې د جوړښت لپاره د اړین بنسټیز پلانونو رامنځته کول (انفراسټرکچر) د پیوډالیزم ختمول او کرنیز انقلاب د پارلیماني جمهوریت رامنځته کول، او د مذهب له دولت جلا کول وي. پاکستان، افغانستان او د نورو نوآبادیاتي هیوادونو واکمنان له خپلواکۍ وروسته په دغه کې، هیڅ یو کار بشپړه نه کړای شو. او مخ پر زیاتیدونکې استعماري نظام کې هیڅ کله نشي کیدلای.

د دغه کارو د بشپړتیا په خاطر پکار وسایل لکه زورور صنعت، بانکونه او سرمایه باید په ملکي کنټرول کې واخیستلی شي. هم دغسې د ملکي جمهوري انقلاب پوره کولو په خاطر سوسیالیست گامونو اخیستلو ته اړتیا وي. هم دغه علت دی چې د انقلاب کردار دوام داره یا پیاوړی وي. په دغه اوضاع کې چې کومه طبقه د انقلاب مشري کوي دغه په تاریخي توگه د ټولنې عصري طبقه وي، مطلب صنعتي کارگره طبقه-

په خپله مشري کې دوی نور غم ځپلی او بزگران له ځان سره واخلي او د پانگوال نظام له منځه وړل به حتمي کوي او د دغه انقلابي سرکشی ترڅنگ د مسلح سوسیالیست انقلاب پر را پورته کیدلو په یوه ټولنه کې سوسیالیزم نه راځي. د سوسیالیزم یواځنی حتمي هدف د طبقاتو څخه پاکه ټولنه ده.

یوه داسې ټولنه چې چیرته د استعمال شیان د اړتیا مطابق او د ټولنې لپاره وي. په یو هیواد کې او بیا په تیره یو وروسته پاتې هیواد کې موجود فرهنگ، صنعتی لوړتیا د هغه وړ نه وي چې د اشتراکي یا سوسیالیزم بنسټیزه غوښتنې پر ځای کړي. هم دغه علت دی چې که سوسیالیزم په یو هیواد کې راځی نو د سوسیالیزم پر ځای کولو لپاره به لومړی په ټوله سیمه او بیا په نړیواله توگه د سوسیالیست انقلابونو د عمل پیل کیدل حتمي شي.

پوښتنه - ایا د سوویت یونین (شوروی اتحاد) له رنګیدو څخه د سوسیالیزم ناکامي څرگندېږي؟

د نن څخه ۸۸ کاله مخکې (د پخوانی روسي کيلنډر مطابق په ۲۶ اکتوبر او د معصر کيلنډر مطابق ۷ نومبر) چې کوم انقلاب رامنځته شوی وه، د هغه په واسطه په لومړۍ ځل کارگرواکثريت د لينن او ټراټسکي په مشرۍ، مستقما په واکمنۍ باندې قبضه تر سره کړې وه. او د کارگرې طبقې رياست ډبره يې کيښوده. ددې انقلاب په اماده کولو او رامنځته کولو کې د بالشويک (RSDLP) (B) گوند اړين رول پلي کړی وه.

کارگرې طبقې د دروند اکثريت له لارې د ورکټيو جرگه گيو له لارې په يو نظام کې منظم کيدلو وروسته په ټولنيز ډول دغه انقلاب ته زېږون ورکړی وه، او پر واک يې قبضه کړی وه. تقريبا د پنځوکالونه تر شپږ کالو پورې د دغه انقلاب بنسټ د دغه د بنسټ کيښودونکو په تگلارو مخې ته روان وه. خوولې د ۱۹۲۳-۲۴ وروسته د دغه انقلاب د زوال ورځې پيل شوې. د شوروي اتحاد د ماتيدولو وړاند وينا هم د ټولو څخه مخکې د دغه انقلاب مشرانو لينن او ټراټسکي کړې وه. خو نن د استعماري تبليغاتو په ترڅ کې چې د کومو دوه حقايقو پټولو زيار کيږي هغه لاندې دي.

۱- پوښتنه دغه ده چې دغه هيواد روسيه د دغه انقلاب په واسطه د ۵۰ کالو څخه تر ۶۰ کالو کمه مودې پورې څرنگه د يو وروسته پاتې نوي آبادياتي هيواد څخه د نړۍ دويم نمبر اقتصادي هيواد په توگه نړۍ ته مطرح شول.

۲- د سوويت يونين (شوروی اتحاد) له ماتيدو وروسته په روسيه او نورو ستاليښتی هيوادونو کې بحران او د بشری ټولنې چې کومه اوضاع ده، هغه له مخکې بڼه ده که بده؟

په ۱۹۱۷ زېږديزکال کې د زرشاهي له جبره چې په اکتوبر کې د انقلاب په زور بنسټيزه بدلون رامنځته شول، هغه دا چې منډيې اقتصاد په منصوبه بند (سوسيالست) کې بدل شو. مطلب د توليد دغه بيستيزه بدلون چې په سوويت يونين (شوروی اتحاد) کې د پرمختگ کوم تندوالی يا پراخوالی رامنځته کړو، نو د دغه بيلگه د نړۍ په هيڅ گوټ کې نه ښکاري.

تر ۱۹۹۰ پورې شوروي اتحاد د سټيل په توليداتو کې، په ماشيني توليداتو کې، ټريکټر جوړولو کې، سرکونو، سيمټو، ډبرو سکرو، گاز، تيل، ريل، د برېښنا په شمول نورو ۳۰ دیرشو اهمو او بنسټيزو صنعتونو په برخه کې په نړۍ کې ډير توليدات وړاندې کول. د دويم نړيوال جنگ وروسته په ۲۵ کالو کې سوويت يونين (شوروی اتحاد) چې د اروپا په مقابل کې کوم پرمختگ کړی وه، هغه تر ۱۹۷۵ پورې د دوی په مقابل کې دوه برابره وو. په دغه دور کې د هر کس په آمدن کې ۱۶۰ فيصده زياتوالی وه شه. د ټولنيز مصرف په برخه کې ۴۰۰ سلنه زياتوالی وه شه، ۵۶ ميليونه کورونه جوړ کړای شول. لومړۍ او منځنۍ زده کړې پر ټولو وگړو لازمي وې، د پوهې کچه تر ۹۹ سلنه پورې ورسيدله. په نړۍ کې تر ټولو زيات ډاکټران، انجنيران، تخنيک کاران، ساينس پوهان او مسلکي خلک په روس کې را پيدا شول.

په څو څانگو کې مثلا په خلايې څيړنه کې روسيه د امريکا په څير هيواد وروسته پريښودل، د کورونو او ټرانسپورټ، کرايې، روس کې تر ټوله نړۍ کمې وې. په خوارکي توکو کې اسانتيا وه، چې د ټولو مصارفو تر څنګ پنځوس سلنه څخه زيات به د روسي کارگر په جيب کې پاتې کېده. پوهه، روزنه، درملنه او نورې ټولنيزې اسانتياوې به وړيا وې. په يو څو کلونو کې کلنی پرمختگ او د توليد سلنه له ۲۸ نه ۳۰ سلنه پورې ورسېده. د هيڅ يوه هېواد پانگوال د دوی څخه مخته نشو تللی.

د روسيې تر ماتېدو پورې بې کاري يو جرم وو. د کار او بنسټيزه اسانتياو ورکړه دولت مسووليت ؤ. دا پورتنې معلومات، شمير او تاريخي حقايق ټولې نړۍ د تاريخ په پاڼو کې ليدلي دي. دا هر څه د ذريع پيداوار د ملکيت د ريښو له بدلون، ځمکي، لوړصنعتي اقتصاد او د تقسيم بنسټونو د ملي گرځولو، ټرانسپورټ، اقتصادي تبادلې او په خارجي تجارت باندې بشپړه دولتي واک له امله ممکن شول. بشري تاريخ دومره ټنډ پرمختگ د تاريخ په هيڅ يو دور او نظام کې نه وه ليدلی.

نن د يوې برېښې پرايگنې په ترڅ کې ټول خلک له دې څخه د بې خبره ساتلو هڅې کيږي. خو بل لورې ته هغه خلک چې د پرمختگ فقط دغه يو اړخ څخه د روسي او چيني افسر شاهي پيروکاران وگرځيدل، هغوی دومره لوی پرمختگ تر څنګ په دغه ونه توانيدل چې د شوروی اتحاد ماتيدلو او د واکمن نظام د ناکاميو دليل ووايي.

شوروي اتحاد کې چې کوم انقلاب راپورته شوی وه، د هغه زوال د ۱۹۲۴ وروسته پيل شو. د دغه بنسټونو د انقلاب ترڅنګ روس په ۱۹۱۷ کې په اقتصادي، صنعتي، ټولنيز او فرهنگي توگه وروسته پاتې هيواد وه. او ورسره د لومړۍ نړيوال جنگ (۱۹۱۴-۱۹۱۸) د روس په بد حالي کې لا زياتوالی وکړ. د جنگ په جريان کې او له دې وروسته ۲۱ هيوادونو د انقلاب له ويريې پر روس بريد وکړ. ولې چې په روسيه کې د بالشويک انقلاب وروسته استعماري ځواکونو يره درلوده چې چيرته د دوی په هيوادونو کې هم دا رنگه انقلاب رامنځته نشي. هم دا علت وه چې دوی د دغه انقلاب په پيل کې د دغه انقلاب د له منځه وړلو هوډ وکړ. خوولې د دغه انقلاب د مشرانو سره مفکوروي او گوندي استعدادونه موجود وو، چې له امله يې دغه استعماري قوتونو ته ماتې ورکړه. د دغه لپاره دوی دوه طريقې خپلې کړې.

۱- تقريبا د درنيمو لکو مات کوډ پوځ ټراټسکي د انقلابي عمل له لارې په ۱۸ مياشتو کې ۳ ميليونو سور پوځ ته ورسول. چې دغه پوځ په ډيرو جنگونو کې د استعماري ځواکونو او د دوی د کوډگانو پر ضد جگړه تر سره کړه، او برياوې يې لاس ته راوړې، او تر څنګ يې د انقلاب په ساتلو کې لوړ کامونه ترسره کړه.

۲- دویمه لاره دا وه چې د نړیوال کارگرانو یو ځای کول وي. په دا خاطر چې په روسیه کې راولاړ انقلاب د یو هېواد یا قام په خاطر نه وه او د کارگرانو د یو نړیوال گوند مشري. په ترڅ کې (د دویم نړیوال کمیونسټ گوند چپ لاسی گوند حزب له امله) د طبقاتی زیار له امله دغه انقلاب رامنځته شوی وه. هم دغه نړیوال کارگر گوند له لارې لینن او ټراټسکي د ټولې نړۍ له کارگرو څخه خواست وکړ چې ددغې خپلې طبقې د بریا لپاره په نړیواله کچه مبارزه وکړي ددغه خواست په ځواب کې نه فقط په امریکا، بریتانیا، فرانسه او نورو استعماري هیوادونو کې کارگري طبقې د لاریونونو په صورت کې د بریدگرو پوځیانو د تیلو لېږد بند کړ. بلکې ددغه بالشویک خوځښت له امله د ډېرو هېوادونو پوځیانو د خپلو مشرانو امر منلو او برید کولو څخه انکار او بغاوتونه وکړل. ددې خبرې بنسټ په دا کې ؤ چې بالشویکانو په کومه نظریه انقلاب رامنځته کړی ؤ، هغه د کوم هېواد سوسیالیزم نه ؤ، بلکې د نړیوال انقلاب د لړۍ یوه کړۍ وه. په جولای ۲۰۱۱ کې لینن د امریکا مزدورانو په نامه یو لیک ولېږدوای لیکې: ((مونږ به تر هغه مهاله په بنده کلا کې یو، چې تر څو د نړیوال سوسیالیست انقلاب قوتونه زموږ مرستې ته نه وي راغلي.))

همدغه کال لینن په نومبر کې لیکې: ((د نړۍ تاریخ ددې خبرې شاهد دی چې مونږ د روسیې په انقلاب کې د هیڅ ډول تېروتنې څخه کار ندی اخیستی، ځکه چې دغه یوه اهمه اړتیا وه، بله کومه لاره پاتې نه وه. که په ټوله نړۍ کې سوسیالیستي انقلاب له بریا سره مخ نشي نو بریتانوي، امریکایی او فرانسوي استعمار به په روسیه کې د کارگري طبقې انقلاب او خپلواکي له خاورو سره خاورې کړي. مونږ هر څه د نړیوال انقلاب لپاره په اوبو لاهو کړل. مونږ تر بشپړې بریا پورې د نورو هېوادونو د کارگري طبقې په مرسته رسېدلی شو. ددغه پوځي او نړیوال کارگري طبقې د مرستې او یووالي له امله په روس کې انقلاب خو راغی خو په یو څو پرمختللیو هېوادونو لکه جرمني، ایټالیا، فرانسه، هنگري او د بریتانیې په شمول نورو هېوادونو کې انقلاب پر مختگ ونکړ، نو همدا علت ؤ چې په روس کې انقلاب د یوازیتوب او بېلوالي ښکار شو. په جرمني کې هم دغه وخت کې درو انقلابونو سر راپورته کړ.

په دغه کې د نومبر ۱۹۱۸، جنوري ۱۹۱۹، مارچ ۱۹۲۱ او د اکتوبر ۱۹۲۳ انقلابي مبارزې او سرکښیانې شاملې دي. په ۱۹۲۲ کې لینن د دویمې نړیوالې مرکزي کومېټې غړیو ته مستقیما ویلي وو(برلن د جرمني زړه دی او د جرمني د اروپا زړه دی که په جرمني کې انقلاب نه کامیابېږي نو زموږ د انقلاب تباهي حتمي ده. که د جرمني انقلاب لپاره مونږ ته د روسیې انقلاب د قربانولو اړتیا راپېښېږي. نو مونږ به یوه ثابته هم ځنډ ونکړو، وروسته د انقلاب زوال دا وړاندوینه سل په سلو کې سمه ثابته کړه. بالشویکا انقلاب خو بچ پاتې شو خو د کورنیو جگړو استعماري بریدونو او په اروپا کې د انقلاب د ناکامېدو له امله په روسیه کې چې انقلاب یوازې پاتې شوی ؤ، د زوال پزیرۍ پر عمل باندې ژورې اغېزې وکړې. په وروسته پاتې روسیې کې دغه افتونو د کمښت او قحط اوضاع رامنځته کړه، د بالشویک گوند په سلگونو مشران د کارگر انقلاب دفاع کولو په صورت کې ووژل شول، چې ددغو خلکو د ځای نیولو په خاطر زیات شمېر مفادپرست او د واک تړیو په مختلفو چلونه په بالشویک گوند کې کډون پیل کړ.

کمښت او اړتیاو چې کومه بدحالي منځته راوړله هغوی. د انقلاب وروسته ټولنیزې کډوډۍ ته لاره هواره کړه. ددغو شیانو د مخنیوي لپاره دولتي گامونو ضابطې سختې کړې، ولې چې اړتیاوې او کمښت په حتمي توگه دولتي عناصر پیاوړې کوي. او افسرشاهانه (بیوروکریټیک) ډول حکومت رامنځته کوي. تر ۱۹۲۰ پورې اوضاع دا وه چې د لومړي نړیوال جنګ په مقابل کې د کارگرو شمېر تر ۴۳ سلنې پورې پاتې شو. همدا ډول تولیدات له انقلاب وروسته چې د مخه یې زیاتېدل اوس په کمېدو شول. صنعتي تولیدات اوس فقط ۱۸ سلنه پاتې شول، همدارنگه د انقلاب کونکو کارگرانو زیاتره برخه د انقلاب په ساتلو کې بوخته وه، بعضې بالشویکانو د انقلاب د ژغورلو په خاطر سخت گامونه واخیستل، داخلي کډوډۍ او بهرنۍ بریدونو په ضد لینن او ټراټسکي، په ۱۹۲۰ کې وار کمیونزم (جنګي کمیونزم) تگلاره عملي کولو ته اړ اېستل شول. په دغو کړکېچنو حالاتو کې ددا ډول گامونو سختې پایلې ودرلودې.

ټراټسکي د افسرشاهي نظام د زېږون په اړه یوه بېلگه وړاندې کوي او لیکې چې کله یو خیز کمښت پېښېږي نو ټول ددغو لاسته راوړلو په خاطر په لیکو کې ودرېږي چې څومره زیاته بدحالي وي. هم هغومره به کډوډي زیاته وي. په همدا خاطر ددوی د کنټرول په خاطر د یو عسکر اړتیا وي او که د غوښتې د اخیستلو په خاطر دا کتارونه ولاړ وي نو ددې د کنټرول لپاره چې کوم عسکر ولاړ وي. هغه به تر ټولو مخکې خپله برخه جلا کوي. دغه عمل د افسرشاهۍ د پیاوړتیا بنسټ ګرځي خو د افسرشاهۍ په زېږون کې د روسیې فرهنگ او ټولنیز وروسته پاتې والي ډېر اهم رول پلی کړی ؤ، پرمختللي هېوادونو کې د انقلاب نه کیدلو له امله نه فقط روسیه د صنعتي او اقتصادي یوازیتوب سره مخ شوله بلکې د ملګري او فرهنگي بېلوالي سره هم مخ شوله.

له دې امله د افسرشاهۍ زېږون رامنځته شوی ؤ.

لوړ مارکسستي استاد فریدریک انګلز په ۱۹ مه پېړۍ کې لیکي، هره یوه ټولنه چې کله هنر، ساینس او حکومت د اقلیت ملکیت وګرځوي نو هلته هغه اقلیت دغه شان د خپلو غلطو موخو په خاطر خپلوي او د هر هغه واک څخه به سرغړونه کوي چې ددغه په لاس کې وي. د روسیې دغې افسرشاهي ته لینن په اشارې سره په خپل کتاب (ښه لږ خو بیا هم ښه) *Better fewer but better* لیکې (زموږ دولتي جوړښت د چټلتیا تر حده پورې د غندنې وړ دی. مونږ به ددغو نیمګړتیاو د لرې کولو لپاره کار وکړو، ددغو مریضو جرړې له ماضي څخه راوځي. هغه تېر وخت چې مونږ د جرړو له خوا غوڅ خو کړ، ولې کنټرول مو نکړای شو.)

دا رنگه د افسرشاهی دا زوال په معروضي توگه روان وه، خو د ۱۹۲۳ نه وروسته دغه عمل ته داخلي او عضوي رنگ ور پورته کیدل پیل شول. په ۱۹۲۲ کې ستپان د گوند جنرل سیکرټري وټاکلی شو(له د مخکې د جنرل سیکرټري دندې مطلب د گوند مختلفې چارې یو ځای کول وی) کله چې بالشویک گوند انقلاب رامنځته کړ، نو د دغه گوند جنرل سیکرټري سوویډلوف (Sverdlov) وه. دا رنگه پر دغه پوست باندې د بیوروکریټ او جبر روش د ټولینیز قیادت پر اصول باندې نه وه. او هغه قیادت چې پر دولتي واکمنتیا یې درلوده او زیاتره فسادې قیادت یې د غلطې لارې راداخل شوی وه، د ستپان بیوروکریټ زوال ته یې شعوري بڼه و بڼله. بعضې هغه خلک چې له پیل څخه د بالشویک انقلاب دښمنان وه، د واک لاس ته راوړلو نه وروسته د ستپان د مشیرپه توگه یې ځانونه برابر کړه، چې وکولای شي د ستپان دا روان عمل لا جدې کړي. په دغه کې مارټی نوف (Marty Nov)، یاروسلاوسکی (Yaro Slavasky) او وایي شنسکی (Vyshinsky) گډون درلوده. نوموړیو پوهانو چې په عارضې توگه د کرکچ او مخصوص جنگ په اوضاع کې کوم گامونه اخیستل وی، د دغه د مستقل کولو وروسته دوی دغه ته د افسرشاهی بنسټونه مساعد کړ. د وخت په تیریدو څرنګه چې دوی پر واک باندې لاس بری شول، هم دا رنگه دوی د افسرشاهی زوال تنزل ته نظریاتي اساسات مساعد کړل.

دوی په ۱۹۲۴-۲۶ کې داسې نظریات راپیدا کړه چې دغه د مارکسیزم د روح او اساساتو پر ضد وو. په دغه کې لومړې نظریه د روس په سرحدونو کې د انقلاب را ایساریدل وه او دویم د انقلاب په نورو هیوادونو کې نه رامنځته کیدل وه. هغه نظریه چې په جنوري ۱۹۲۴ کې د لینن د مړینې وروسته (په یوهیواد کې د سوسیالیزم نظریه وه)، چې وروسته د ملګري تنګ نظری، او د کارګرې طبقې پر نړیوال گوند باندې د روسیې دولت مسلط کیدولو او په نړیواله توګه د کارګرې طبقې د نظم او چوکاټ څخه د وېستلو لپاره پر لاره اچولی شوې نظریه وه. داوولې؟ دا په دا خاطر چې د دغه نظریې تر تطبیق پورې واکمني طبقې نشو کولای چې افسرشاهی خپل جبر او فساد په ازادۍ سره تر سره کړي وه.

د دغه نظریې سره د مارکسیزم پر طبقاتي نړیوالتوب په یو هیواد کې د سوسیالیزم له امله د ملګري تنګ نظری او قوم پرستۍ شانته احساسات او نظریات وټپلی شول. لینن او بالشویکیانو چې کله انقلاب رامنځته کړ نو دغه د یو قام یا هیواد څخه ډیر د یو طبقې انقلاب وه. چې دغه په خپله د نړیوال سوسیالیست انقلاب د تسلسل او عمل یوه برخه ګڼل کېده. مارکسیزم د قوم پرستۍ د نفې په صورت کې د بشریت خپلواکي د طبقاتي یوالي او مبارزې له لارې ارزښتي کوله. هم د دغه پر بنسټ لینن او بالشویکو د انقلاب په واسطه چې کوم دولت رامنځته کړی وه، د هغه نوم (یو-ایس-ایس-ار) سوویت سوشلسټ د ریپبلکنو اتحاد وه. انقلاب کونکي مشرانو دا تصور هم نه وه کړی، چې وروسته راتلونکی ستپان او د نوموړي وروسته راتلونکی بیوروکریټ به دغه ابتدایي سوشلسټ ټولنه په یو هیواد کې ښکېل کړي، او دغه ته به یو بېل او مستقل مقام ورکړي. په لنډو ټکو کې د ستپالینیزم له مارکسیزم سره واحد ټکر دا وه، چې د نوموړیو پیروانو سوسیالیزم په یو هیواد کې مقید کړ. د سویت یونین د دفاع لپاره بالشویکیانو ډیرې قربانۍ ورکړې وې، او دوی له کومې تګلارې (نړیوال طبقاتي مبارزې په صورت کې) چې سویت یونین ژغورولی وه.

د هغه مطلب د روس انقلاب په یو هیواد کې مقید کول نه وه، ولې چې په هم د کې یې د دغه انقلاب ژوند اود بقا راز پټ وه. مارچ ۱۹۱۸ کې لینن لیکلي وو، نړیوال استعمار د یو پر مختللی ټولینیز انقلاب تر څنګ څنګ سفر نشي کولای. زموږ پاتې والی مونږ پر مخ ټیله کړو، که چېرته د نورو هیوادونو د انقلابي سرکښو زیار اېستونکو ډلو پرېمانه حمایت مو ترلاسه نکړ په حتمي توګه به تري تم شو.

(د لینن لیکونه ټوک XV مخ ۱۸۷)

په مارچ ۱۹۱۹ کې لېنن دا سوچ بیا تکرار کړ، مونږ فقط د یو دولت پر ځای د ډیرو دولتونو په یو مشترکه غونډال کې ژوند کوو، د سویت ریپبلیکن د وجود شتون له نورو استعماري ځواکونو سره پاتې کیدلو په اړه تصور هم نکړی شو، په ورستۍ پړاو کې به اخر یو پر بل بری مومي.

(د لینن لیکونه ټوک XVI مخ ۱۴۹)

په ۵ جولایي ۱۹۲۱ کې لېنن د گوندي کانګرې پر ورځ ډیر مستقما خبرې وکړې، مونږ لپاره دا روښانه دی چې د نړیوال انقلاب بریا پرته د کارګرې طبقې له مرستې ناممکنه ده. انقلاب په نورو وروسته پاتې هیوادونو کې یا لږډیر پر مختللی هیوادونو کې باید په جدي توګه رامنځته شي که نه، نو مونږ به ورک شو. د دغه ډول نظر او فکر له امله مونږ په هره توګه د سویت یونین د ژوندي ساتلو هر قیمت ورکولو ته غاړه کېښودلو زیار ویستلای دی، ځکه چې مونږ پوهیدلو چې مونږ یوازې د خپل ځان لپاره کار نه کوو، مونږ د یو نړیوال انقلاب لپاره کار کوو.

(د لینن لیکونه ټوک XVIII مخ ۳۲۱)

که د لینن د دغه نظریاتو پرتلنه د ستپالینستو د افسرشاهی د برنامې، نظریاتو او د کار له پیمانې سره وکړو، نو معلومه به شي چې دوی د لینن د هر ډول ملاتړ، شخصیت پالنې او قصیدی درلودو تر څنګ د لینن د نظریاتو سره سرچیه روپش کول. په یو هیواد کې د سوسیالیزم راوړلو له امله، دوی د مارکسیزم له ډیرو تګلارو منحرف کیدو ته اړ شول. د بیلګې په توګه د دوی دا تګلارې د استعمار او سوسیالیست اقتصاد تر منځ یو ځای اوسیدلو زمينه رامنځته کړه. په ملګري بنسټونو ولاړ ستپالینستی افسرشاهی د استعماري ځواکونو سره د (تل پاتې سولې په خاطر دواړو ځواکونو د یو ځای اوسیدلو لپاره) هم دغه تګلارې ته مستقلا بڼه ورکړه، او د استعمار سره یې راکړه ورکړه پیل کړه.

پر دغه بنسټونو چې چیرته استعمار په روسیه کې اقتصادي بدلون پر شاتګ کې پاتې راغلي وه، خو بل لوري ته له لویدیځ څخه افسر شاهی په پیرو کمو امکاناتو په پرمختللي او لویدیځ هیوادونو کې د مارکسیزم له ودې څخه لاس پر سر شو. هم دا شان تدریجي انقلاب له یو هیواد څخه بل هیواد کې بل څه نه وه، خو ولې په یوهیواد کې د سوسیالیزم د تسلسل یوه کرې وه. د استعماري ځواکونو سره د خبرو اترو او د راکرې ورکړې په ترڅ کې چې سټالینستانو له کومو سستوالي څخه کار واخیستل، او بیا په تیره په نوآبادیاتی هیوادونو کې انقلابونه تر ملکي جمهوري انقلاب یا خلکي جمهوري انقلاب پورې ساتل هېڅ مانا نه درلوده. خو دلته د استعمار استحصال قایم ساتل وي. هم د دغه تگلارې په پایله کې په چین (۱۹۲۵-۲۷)، چیلی، هندوستان او په نورو پیرو هیوادونو کې انقلابونه د ماتې سره مخ شول.

په داخلي محاذ کې لینن د یو بشپړه ټولنیز سوسیالستي انقلاب لپاره (چې د سوسیالیزم په صورت کې نړیوال انقلاب ته لاره هواره کړه) لاندنۍ ښکاره چوکاټونه ټاکلی وو.

د عبوری دولت هر کارمند د خلکو له بنسټزو جرګو له لوري ټاکل کیدل. د دغه جرګو په مخ کې به یې پوښتنو ته ځواب وایه، او جرګو دا حق درلوده چې یو کارمند بیرته را وغواړي. هر کارمند باید په تدریجي ډول بدلون ومومي، چې هدف یی د کارګرې طبقې په واک کې شتون دی. (د لینن په ټکو کې هر اشیز کولای شي صدراعظم شي او باید هر صدراعظم وکولای شي چې اشیزي هم وکړي)

باید جلا پوځ یا دولت وجود ونلري، ولې چې د انقلاب دساتلولپاره به کارګره طبقه رول پلې کوي. د دفاع زیاتره کار به د سويتونو پوځیان تر سره کوي.

د هېڅ یو دولتي کارمند معاش به د یو عادی کارمند څخه زیات نه وي.

دغه بنسټونه د انقلاب د پیل کیدو څخه ونیسه تر ناوړه کورنیو جرګو او نامساعدو حالاتو پوري قایم وو. د بشري ژوند په تاریخ کې له دې څخه بل کوم زیات جمهوري جوړښت او طریقه تر سترګو نه شوه. د نن استعماري پروپاګندو په صورت کې چې د لینن او بالشویک نظام له کوم ناوړه استبداد سره پرتله کیږي، د دې یوازې تاریخ نفې کوي، بلکه د نن پانګوال نظام جعلی او جوړه شوې څیره په ټوله نړۍ کې برېښه وي.

خو د سټالینزم له لارې د انقلاب د تنزل عمل د کارګرې طبقې دغه ډول جمهوري نظام هم تر پښو لاندې کړ. د دغه جمهوري نظام له منځه تلل هم د روس د ماتیدودو عمده علت وه. د ټراټسکې له خولې د یو منصوبه بند اقتصاد (سوسیالیست اقتصاد) د ټنډ پرمختګ او په تکاملي عمل کې د کارګرې طبقې بشپړه جمهوري واک او انتظام دومره اړین وي لکه بشری ژوند ته آکسیجن اړین دی. د روس انقلاب په یو ورځ یا کال کې تر پښو نه دی لاندی شوی. بلکې دغه د ۱۹۲۳ څخه پیل کیږی او ۱۹۲۸ کې پای ته راسیږی. او دغه تنزل پر ضد تر ټولو لومړۍ چیغه لینن راپورته کړې وه. هم داسی د لینن له مرګ وروسته دغه مبارزه ټراټسکی روانه وساتله.

خو بشري ژوند د نا شمېره پښو داستان دی. اوس دلته دوه پوښتنې راپورته کیږی. لومړۍ دا چې لینن، ټراټسکی او بالشویکیانو د خلکو خوا خوږی ولې لاس ته نه راوړه، په داسی صورت کې چې دوی د انقلاب د زوال پر ضد مبارزه کوله؟ دویم دا چې که ټراټسکې د ستالن پر ځای د سويت یونین پر واک باندې واکمن شوی وای، نو ایا بیا هم د انقلاب زوال حتمي وه یا نه؟

د ۱۹۱۷ بالشویک انقلاب لاس ته راوړنې د روس خلکو ته د ۱۹۲۳ وروسته پر لاس ورتل پیل شول، د بیلګې په توګه د ۱۹۱۳ د ټولنیز او صنعتي پرمختګ په ۱۹۲۳ کې لاس ته راوړنې یی پیل کړې. خو د ۱۹۱۷ د انقلاب وروسته د نامساعدې اوضاعی له امله په روسیه کې عامه ژوند تر سخت تاثیر لاندې راغی. خو اقتصاد هغه وخت رشد پیل کړ چې کله سیاسي تنزل پیل شول، او افسر شاهی رامنځته شوی وه، او تر څنګ یی افسر شاهی د کارګرې طبقې د جمهوریت پر ریبولو پیل وکړ. هم دا وخت وه، چې د روس د خلکو د ژوند معیار د یو سیاسي انقلاب په ترڅ کې په ټندی سره پر مخ روان شو. د جنګونو، انقلابونو او د انقلابونو له طوپانونو او انتشار څخه راوتلی د روسیې لویه کارګره طبقه د سترټیا ښکار شوې وه.

د ژوند معیار د ښه کیدلو له امله دوی له یوې اوږدې مودې پس څه خوند لیدل وه. هم داسې دوی د یو نوي جنګ کولو حوصله نه درلوده. هم دا علت وه چې دوی د ټراټسکې یا چېپ لاسي ځواکونو ملاتړ ونکړ، او دا هغه قوتونه وو چې د سټالینست افسر شاهی پر ضد یی یو نوي سیاسي او ټولنیز جګړې ته ملا تړلې وه. لویه بدبختی دا وه، چې د اکتوبر انقلاب د روس د خلکو ژوند په ټندی سره د ښوالی پر لوری روان کړی وه، خو هم دغه انقلاب د ښه ژوند له امله د لینن او د مشر او تخلیق کار ټراټسکی خلکي مرسته یا خواخوږي هم را ښکته کړې وه.

بل لوري ته که دا خبره وشي چې که ټراټسکي د ستالن پر ځای واک ته راسیدلی وای، نو انقلاب به ژغورول شوی وای. په تاریخ کې د فردي رول څخه انکار نشي کیدای. دغه سمه ده چې که لینن او ټراټسکې نه وای نو انقلاب به نه کیده. خو ستالن د دغه تنزل عیني عمل ته شعوري او داخلي شکل ورکړی دی. مونږ ویلی شو چې دا هر څه د ټراټسکې په دور کې کیدل ناشوني وه. خو بیا هم په ورستۍ تجزیه کې عیني اوضاع ورستۍ اغیزه کوي. هم دا علت دی چې د تاریخ په دغه عواملو کې څه حتمي نظر نشو ورکولی، ولې چې د انقلاب د تنزل د یو څخه پیر عوامل درلود.

د دغه زوال پزیري لپاره چې چېرته ستالینست افسرشاهی په شعوری یا لاشعوری توګه بی شمېره تیروتنې او جرایم وکړه، خو بل لوري ته یی د لیننست ملګرو لپاره بی شمیره تګلارې پر لاره واچولې، لکه په (چین، فرانس، جرمني، برتانیایا کې)

په دغه جنګ کې د ۱۳ لکو څخه زیاتو لیننستو او د انقلاب د سیاسي زوال پزیري پرضد مبارزه کونکو او د دوی د کورنیوخلکو وژنه تر سره شوه. د بالشویک ګوند چې د ۱۹۱۷ انقلاب یی رامنځته کړی وه، له مرکزي کومېټې څخه یی تر ۱۹۳۸ پوري په ۲۴ خلکو کې ۲۳ غړي په مرګ ورسول، یا د کورنیو جګړو پر محال شهید شول، یا څه د زندانونو او سایبیریا په کیمپونو کې زنداني او یا دوی له وطن څخه وشړل شول. په روسیه کې یوازې یو سړی پاتې شو او هغه ستالین په خپله وه.

خو د ستالینزم او افسرشاهی واکمنی ته د ۵ څخه تر ۷ لسيزو پوري ژوند په برخه شول چې عمده علت یی د ۱۹۱۷ اقتصادي بدلونونه وو. په بنسټیزه توګه ستالینزم د اکتوبر انقلاب پرضد یو بد سیاسي شا ته تنبونی غچ وه.

خو اقتصادي بنسټونه یی هم هغه سوشلسټي وو، کوم چې د پانګوال نظام، ځمکولي او استعماري تسلط د ختمولو لپاره رامنځته شوي وو. دغه سوشلسټي نظام په ۶۵ کلنه موده کې خپله بریا د پانګوال نظام په مقابل کې په ډیرو برخو کې وښودله، لکه د سټیل، تیل، سیمنټ، ودانیو، ټریکټرو، خلايي ټیکنالوژس او په ډیرو نورو ټولنیزو معاملو کې وده وکړه.

هم دا علت وه، چې ستالینست افسرشاهی د غه پرمختګ له امله تر نسلونو نسلونو پوري واکمني تر سره کړه. خو ستالینستانو چې څرنګه د مارکسیزم او لینینزم د نظریاتو ملا ماته کړه، له دې ښه ښکاریدل چې دوی زیات پر دې بسایا ونکړي. ځکه چې پر دې بنسټونه د ستالینزم تګ د ډیر وخت لپاره ممکن نه وه.

څرنګه چې شوسیاالیستي صنعت او ټیکنیکي پرمختګ وده وکړه، هم دا رنگه د صنعت پراخولی حتمي کیده. خو د دې ودې له لاسه د افسرشاهي په حجم کې هم زیاتوالی رامنځته کیدل. د کارګر جمهوریت او کنټرول د نه شتون له امله د افسرشاهي امریت د روسیه پر اقتصاد باندې د یوېټي کار ورکړ. د ۱۹۷۰ په لسيزه کې روسیه د ۱۰ لکو څخه زیاتو شیانو پر جوړولو بوخت وه. بل لوري ته د روسیې ۲۸۰ ملیونه نفوس پر دغه اقتصاد باندې تکیه کوله. او یوازې په مسکو کې ۵۰ وزارتونو کار کاوه، چې له امله یې اداري ګډوډۍ او د شیانو د زیات تولید بد کیفیت لامل کیدل. هم داسې د منډیې او ګټې له امله حرص هم پر زیاتیدو شو، خو د انتظام نه درلوده له امله به د تولیداتو لویه برخه د زیان کندي ته لوېده. د دې تر څنګ اداري فساد او افسرشاهي تر خپل انتها ورسېده.

تاریخ د دې شاهد دی چې د هر جبر او امریت په دور کې د اداري فساد لوړوالی تر خپل ورستی حده پوري رسیږي. دا رنگه د اداري فساد، ناسم منجمنټ، د پیداوار زیان او د افسرشاهی خپل پیټي له امله پر منصوبه بند معشیت باندې رامنځته شوی اقتصاد د ساه بندۍ ښکار شو. د ۱۹۷۰ تر اخره پوري افسرشاهی تر ۲۵ ملیونو خلکو پوري راورسیدله، د کارګر جمهوریت د نه شتون د یو سوسیالیست اقتصاد په مخکې خنډ ښکاریدل، خو دغه د افسرشاهی د داخلي تګلارو تر څنګ د باندنیو تګلارو هم یو علت وه.

د امریکايي استعمار او روسیې افسرشاهي د واکمنو طبقو تر منځ د تضاداتو او سوړ جنګ عمده علت تضادتي اقتصادي بنسټونه وو. خو په یو هیواد کې سوسیالیزم نظریې تر څنګ، په استعماري هیوادونو کې سست انقلابي عمل او د استعمار سره راکړه ورکړه، او بل لوري ته د خارجي ټیري د مخنیوي لپاره پر اسلحو دروند مصارف وو. د ټولې داخلي آمدن او تولید ۶۰ سلنه برخه په مستقیم او غیرمستقیم توګه پر دغه شعبو مصرفیده.

بل اړخ ته (تل پاتې سولې په خاطر دواړو ځواکونو د یو ځای اوسیدلو لپاره) تګلارې له امله تر ۱۹۳۰ لسيزې او د استعماري جنګونو وروسته کارګر انقلابونه د ستالینست او سوشل ډیموکریټک روایتی مشرانو د غلطو تګلارو له امله ناکامه شول. د پانګوالې طبقې د بیا ژوندی کیدلو عامل وګرځیدل.

د دویم نړیوال جنګ وروسته د ختیځې او لویدیځې اروپا پر سر په ۱۹۴۳ کې په یالټا کې چې کوم تړون د ستالین، چرچل او روز ویلټ ترمنځ وشول، هدف یی د فرانسه، اطالیه او یونان کې د ریښتني انقلابونو مخنیوی وه، چې نمایندګي یې د مسکو د ستالینستانو له لوري همایه کیدونکي ګوندونو کوله. د دغه تګلارو له امله استعماریت ته د یو نوي دور(لوی تاریخي وخت ۱۹۴۸-۷۳) عروج چانس مساعد کړی شو.

چې له دې څخه په استفاده بیا په تېره امریکايي استعمار خپل رول په نړیوال اقتصادي او سیاسي بازار کې مطرح کړ. د دې نوي ځواک په رامنځته کیدو سره روسیه هم تر فشار لاندې راغله. تش په یو هیواد کې د سوسیالیزم خوارې تګلارې د ستالینزم له لوري د روسیې اقتصاد په دریو لسيزو کې محدود کړ او په نړیواله منډیې کې شراکت ونکړ. یوازې په ۱۹۵۳ کې د ستالین د مرګ وروسته د داخلي اقتصادي فشار له امله مداخلت وکړی شو او هغه هم په ډیره کمه سويه، او بل لوري ته د استعماري ځواکونو له لوري پر روسیې فشار په زتاتیدو شو، دا په داسې حالت کې چې استعماري هیوادونه په خپله د انقلابي خوځښتونو ډېره کښودلو له امله په دوام داره توګه تر فشار لاندې وو، او دغه ښکاره اوضاع د ستالینستو مشرانو مغزو ته نه لوېده. ټراټسکې د دغه ډول ستالینستی پوهانو په اړه په ۱۹۲۹ کې لیکلي وو،

دې (مشرانو) په دې ځان نه پوهاوه، چې یو فورډ ټریکټر هم دومره خطرناک دی چې څومره یو کروساټ (Crevesot) توپ وي. په دې کې یواځینی توپیر دا دی، چې توپ کله کله استعمالیږي، خو ټریکټر په دوام داره توګه فشار زیاتوي، او ټریکټر په دا هم پوهیږي چې د ورستني ګزار لپاره یی توپ تر شا وي. (ټراټسکی ۱۹۲۹)

لینن هم له دې خطر له وړاندې خبر وو، نوموړي به ویل، تر څو چې زموږ سویت ریپبلک جلا ژوند کوي، په داسې حالت کې چې چارچپیره پانګوال نظام گیر کړي یو، دا به تر هغه یو احقرانه خوب او تصوراتي یوتوپیا به وي، چې کله مونږ دا فکر کول پیل کړو چې مونږ په اقتصادي توګه خپلواکه شولو او مونږ ته را پېښ خطرونه له منځه ولاړ. پانګوال نظام ته که په نړیوال کچ وکتلی شي، نو دغه نه یوازې په نظامي برخه کې زموږ څخه مخکې دی بلکې په اقتصادي برخه کې هم له سویت څخه پیاوړی دی. مونږ باید دغه بنسټیزې خبرې ته ځیر شو او مخ ته لاړ شو، او هیڅ کله یی هیر نه کړو. (لینن ټوک XVII مخ ۱۰۲ او ۴۰۹)

روسیه چې یو غریب هیواد دی، دامارت او زیات تولید ډګر په هغه وخت کې جوړېدای شي، چې کله مونږ له بدګمانۍ او مصنوعي شعار څخه ډاډه شو، په روڼ تندي، کلک هوډ او پوره تیاری سره دا وایو چې مونږ هلته خپلواکه کیدای شو چې کله نړیوال سوسیالیست انقلاب رامنځته کړو، چې مونږ پرې روان شوي یو. (لینن لیکونه ټوک XV مخ ۱۶۵)

د لینن پر ضد سوچ درلودونکي د سټالینسټانو افسرشاهی نه یوازې د استعمار پر ضد خوځښتنو ته زیان ورسول، بلکې هغه هیوادنه چې سوسیالیستي خوځښتنو پکې سر راپورته کول، ډیر سخت یی د زیان سره مخ کړه. چین، کیوبا، ویتنام، کمبودیا، لاوس، موزمبیق، انګولا او نورو هیوادونو کې چې کوم دولتي بغاوتونه او ګوریلا جنګونه د پانګوال او ځمکوالي نظام پر ضد رامنځته شوي وو، د هغه ترشا هم د نړیوال سوسیالیست سیاست مسکو ماډل وه. خو په دا وخت کې د لینن د مسکو ماډل پر ځای د سټالن، خروچیف، برزنیف او ندریوف مسکو ماډل وه. له دې څخه دا معلومیږي چې دوی هم هغه نظریات او تګلاره درلوده کومه چې په مسکو کې واکمن ځواک سټالینسټ افسرشاهی درلوده. دا رنګه چین، سوویت یونین، کیوبا، ویتنام او نور سوسیالیستي دولتونه چی کیدلی شول چې د دوی په یو ځای کیدلو سره یو لوی سوسیالیستي کنفیډیشن رامنځته شوی وای، خوولې په یو هیواد کې د سوسیالیست انقلاب له نظریی له امله په دولته کچه د انقلاب رامنځته کیدلو دود کینودلی شو. کامرید په خپل منځ کې د اسلحې، بارودو او د میزایلو په ژبه راسره خبرې کولي. چینایانو، روسیانو او نورو سوشلسټي افسرشاهانو د خپلو مفاداتو په رڼا کې تګلارې ټاکلې. چی له دې امله د سوسیالیست هیوادونو تر منځ تضاداتو او شخړو به سر را پورته کاوه. دغه د سټالینزم د ملکي سوسیالیزم غلطو تګلارو پایله وه.

خو د دې تر څنګ د افسرشاهي کورني فساد، د اروپا څخه په تخنیک کې پاتی والی، د کارګر جمهوریت نه شتون او د افسرشاهي جبر سوسیالیست اقتصاد په ګونډو کړ. د ۱۹۵۰ په لسیزه کې کلنی ملکي تولید له ۱۲ سلنه څخه ۱۵ سلنه زیاتوالي سره روان وه، خو د ۱۹۶۰ په لسیزه کې دا تولید کم شو او د ۱۰ سلني او ۱۲ سلني تر منځ پاتي شو. هم داسې ۱۹۷۰ کې ۶ څخه تر ۸ سلنه پاتي شو، آن تر دې چې په ۱۹۸۰ کې د ګورباچوف د اقتصاد مشیراییل ابي بګیان له خولې د دې ۰ (صفر) سلنه څخه هم لاندې راغی. دغه اقتصادي بحران د افسرشاهي سیاسي ډاډ ته ډیر سخت زیان ورسول او د ورخطایي ښکار شول. ګورباچوف چې د افسرشاهي چالاک او ذهنین نماینده وو، په سټالینزم کې د اصلاحاتو کوښښ وکړ. خو د امرانه افسرشاهی جبر لاندې ځپلی ټولینیز اقتصاد او ملکي تضاداتو او د پرستریکا او ګلاسناسټ د تګلارو له امله هر څه وسوځیدل. د سټالینیزم بحران دومره ناولی شوی وه چې اصلاحات پکې ممکن نه وو. کله چې ګورباچوف د خپلې ماتې څخه خبر شو نو د استعمار غیږې ته یی منډه کړه. چې د دې پر ضد د ګیناژنايف په مشرۍ کې د پخواني سټالینسټانو سخت دریزه او کمزورو پلویانو د بغاوت کوښښ وکړ، چې وروسته د استعمار په غیږ کې ناست بورس یلسن دا خوځښت وځپل.

خو د پانګوال نظام په ملاتړ په روس کې د پانګوال نظام بیا راژوند کیدل تر هغه وخت ممکن نه وه. د ۱۵ کالو په موده کې د پانګوال مفاد کړي و نشو کولای، چې د روس اقتصاد شخصي پانګوالو ته منتقل کړي. د هغه وخت زیاتره برخه د روس د اقتصاد اوس هم په دولتي کنټرول کې ده. چې د دغه د شخصي کولو خوب له خاورو سره خاورې شو. چې له امله یی یو لوري ته سټالینزم مات شو او بل لوري ته یی پانګوال نظام له ګډوډی سره مخ شول، او ویې نه کولای شول چې هلته پېښې ټینګې کړي.

خو په پخوانیو روسیي سوویتونو کې بشری ژوند د وحشت او بربریت پر لوری روان ښکاري، د ښه والی په ځای تباهي او وړانګاري تر سترګو کیږي. تر ۱۹۹۷ پوري د روسیې د بې کارو نفوس ۵۰ ملیونو ته ورسیدل، قیمتونو له ۷۰۰ څخه تر ۳۶۰۰ پوري لوړ شول. د ځمکو د کرایو هم دغه حال وه. په مسکو کې جرایم څو برابره زیات شول. د روبل قیمت په ۱۹۹۲ د یو ډالر په مقابل کې دوه روبل وه. په ۱۹۹۷ کې د ډالر په مقابل کې په زرګونو روبلو هم ارزښت نه درلوده. هم دغه اقتصادي ضری روسیي کارګره طبقه له سختو غمونو او اضطراب سره مل کړه. یو لوري ته خو دوی د سوسیالیزم او کمیونزم په نوم د ۶۰ کالو لپاره د سټالینیزم پرامه تحمل کړه. چې له دوی څخه د خلکو سخت بد راغلل. خو د پانګوال نظام بیا رامنځته کولو عمل دوی یوې لویې کنډې ته واچول. هم د دې له امله په روسیه کې ګډوډي، ټولینیز اضطراب او مایوسي ترخپل انتها ورسیده. دغه اضطراب نه یوازې د روسیې په لاندنی طبقه کې د بحران باعث کیږي، بلکې د دولت او افسرشاهي د مختلفو ډرو تر منځ د تضاد او ټکر لامل هم ګرځي. هم دغه تضاد د پوځ تر منځ هم تر سترګو کیدل.

د سوویت یونین ماتېدل د مارکسټانو لپاره څه نوي خبره نه ده، بلکې دا خبره زموږ مشرانو له مخې کړې وه.

ټراټسکي په ۱۹۲۰ کې ليکلی وو، د يو سم قيادت په نشتون کې د پرولتاريه امریت (کارگره ډيموکراسي) به له کمزورۍ سره مخ شي او له غورځيدو سره به يی پر نړيوال سوسيالستي انقلاب درنده اغيزه وشي، او بيا به له دې بحران څخه راوتل ډير وخت واخلي. مارکس په خپل کتاب (سرمایه) کې واضح کړی وو، چې ذرايع توليد په يو اقتصادي او ملکي چوکاټ کې زيږون کوي، نو که د دغه پر وړاندې ملکي اټکلونه يا د بل يو تنگ نظره نظام ديوالونه خنډ اچوي، نو بيا دغه ذرايع توليد په ټولنه کې تنگوالي او گډوډي رامنځته کوي، چې له امله يی ټولنه او دا نظام د تاريخي استبداد ښکار شي. او ډوبيدل يی اړين شي. په سوويت يونين کې هم دا څه وشول، هم دا خبره ده چې د سوويت يونين ماتيدل د مارکسيزم نفې نشي کولای، بلکې په يو منفی انداز کې دغه ساينسي رېښتنوالي ثابتوي. پر دغه بنسټ دا خبره په ساينسي دليل سره ويلی شو، چې نن هم د اکتوبر د مور د ژوغورنې په خاطر يو نوي او عصري سوسيالست انقلاب پکار دي-----پای

Translated by Wali Khan

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**